

P7_TA(2014)0095

**Afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles bankafviklingsfond
***I**

Europa-Parlamentets ændringer af 6. februar 2014 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles bankafviklingsfond og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 (COM(2013)0520 – C7-0223/2013 – 2013/0253(COD))¹

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Ændringsforslag 1

EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG*

til Kommissionens forslag

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles bankafviklingsfond og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

¹ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0478/2013).

* Ændringer: Ny eller ændret tekst er markeret med fede typer og kursiv; udgået tekst er markeret med **■**.

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et bedre integreret indre marked for banktjenesteydelser er afgørende for at fremme økonomisk genopretning i Unionen. Den nuværende finansielle og økonomiske krise har vist, at det indre markeds funktionsmåde for dette områdes vedkommende er truet, og at der er en stigende risiko for finansiell fragmentering. Interbankmarkederne er blevet mindre likvide, og bankaktiviteterne på tværs af grænserne aftager som følge af frygt for afsmitning, mangel på tillid til andre nationale banksystemer og medlemsstaternes evne til at understøtte banker. ***Dette er en reel bekymring i et indre marked, hvor pengeinstitutterne har et fællespas, og de fleste af dem er repræsenteret i flere medlemsstater.***
- (2) Forskelle mellem de forskellige medlemsstaters nationale afviklingsregler og den dertil hørende administrative praksis samt manglen på en fælles beslutningstagningsproces på EU-plan vedrørende afvikling af grænseoverskridende banker bidrager til denne manglende tillid og ustabile markeder, idet de ikke sørger for sikkerhed og forudsigelighed med hensyn til de mulige resultater af, at en bank bliver nødlidende. Der er risiko for, at afviklingsafgørelser, der udelukkende er truffet på nationalt plan ***og inden for ikkeharmoniserede juridiske rammer***, fører til konkurrenceforvriddning og i sidste ende undergraver det indre marked.
- (3) Det gælder navnlig, at medlemsstaternes forskellige praksis med hensyn til behandling af kreditorer i banker under afvikling og redning af nødlidende banker har konsekvenser for opfattelsen af bankernes finansielle sundhed og solvens samt kreditrisikoen ved disse. Dette undergraver offentlighedens tillid til banksektoren og hindrer udøvelsen af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser i det indre marked, fordi finansieringsomkostningerne ville være lavere, hvis der ikke var sådanne forskelle i medlemsstaternes praksis.
- (4) Forskelle mellem de forskellige medlemsstaters nationale afviklingsregler og den dertil hørende administrative praksis kan medføre, at banker og kunder har større låneomkostninger blot på grund af deres etableringssted og uanset deres reelle kreditværdighed. Desuden skal bankkunder i nogle medlemsstater betale højere lånerenter end bankkunder i andre medlemsstater uanset deres egen kreditværdighed.
- (4a) ***Visse medlemsstaters manglende evne til at have velfungerende institutioner inden for afvikling af banker har forøget bankkrisens skadelige virkning i løbet af de seneste år.***
- (4b) ***Nationale myndigheder kan have et incitament til at redde bankerne med offentlige midler, inden de benytter sig af afviklingsmuligheden, og oprettelsen af en fælles***

¹ Udtalelse af 6. november 2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

² Udtalelse af 17. oktober 2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

³ Europa-Parlamentets holdning af ...

europæisk afviklingsmekanisme vil derfor være afgørende i forhold til at skabe lige vilkår og en mere neutral tilgang til at beslutte, om en bank skal afvikles.

- (5) Det indre marked vil fortsætte med at være fragmenteret, så længe afviklingsregler, praksis og byrdefordelingsmetoder er nationale, og så længe de finansielle midler til finansiering af afvikling tilvejebringes og bruges på nationalt plan. Dertil kommer, at der er stærke incitamenter for de nationale tilsynsmyndigheder til at minimere bankkrisers potentielle konsekvenser for deres nationale økonomi ved at træffe unilaterale foranstaltninger til at "ring-fence" bankaktiviteter, f.eks. ved at begrænse koncerninterne overførsler og udlån eller ved at foreskrive større likviditet og kapitalkrav i deres jurisdiktioner for filialer af potentielt nødlidende moderselskaber. ***Nationale og kontroversielle problemer i forbindelse med hjemland over for værtsland medfører en betydeligt lavere effektivitet i de grænseoverskridende afviklingsprocesser.*** Det begrænser bankernes aktiviteter på tværs af grænserne og skaber dermed hindringer for udøvelsen af de grundlæggende friheder og forvrider konkurrencen i det indre marked.
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv []¹ ***er et afgørende fremskridt imod harmoniseringen af*** bankafviklingsreglerne og foreskriver, at bankafviklingsmyndighederne skal samarbejde, når de tager sig af nødlidende grænseoverskridende banker. Den harmonisering, direktiv [...] indebærer, er imidlertid ikke fuldstændig og beslutningsprocessen er ikke centraliseret. Direktiv [...] foreskriver i det væsentlige fælles afviklingsværktøjer og –beføjelser, som de enkelte medlemsstaters nationale myndigheder råder over, men giver de nationale myndigheder en *vis* skønsmargen med hensyn til anvendelsen af værktøjerne og brugen af nationale finansieringsordninger til støtte for afviklingsprocedurer. ***På trods af de tilsyns- og mæglingsopgaver, der tildeles den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA) som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010***², hindrer direktiv [...] ikke ***fuldstændig***, at medlemsstaterne træffer separate og potentielt inkonsekvente beslutninger vedrørende afvikling af grænseoverskridende koncerner, hvilket kan påvirke de samlede afviklingsomkostninger. Dertil kommer, at eftersom det omhandler nationale finansieringsordninger, mindsker det ikke i tilstrækkelig grad bankernes afhængighed af støtte fra nationale budgetter, og det hindrer ikke ***fuldstændig***, at medlemsstaterne har forskellige tilgange til anvendelsen af finansieringsordningerne.
- (7) For at gennemføre det indre marked for finansielle tjenester er det af afgørende betydning, at man sikrer effektive, ensartede afviklingsafgørelser vedrørende nødlidende banker i Unionen, herunder vedrørende anvendelsen af finansiering tilvejebragt på EU-

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF og 82/891/EØF, af direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF og 2011/35/EU og af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L ...).

² ***Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).***

plan. I det indre marked kan banker, der bliver nødlidende i en enkelt medlemsstat, påvirke de finansielle markeders stabilitet i hele Unionen. Det er ikke kun de medlemsstater, hvor banker opererer, men samtlige medlemsstater generelt, der har en interesse i at sikre effektive og ensartede afviklingsregler og lige vilkår for finansiering af afvikling i alle medlemsstater for at bevare konkurrencen og forbedre den måde, hvorpå det indre marked fungerer. Banksystemerne i det indre marked er i høj grad indbyrdes forbundne, bankkoncerner er internationale, og bankernes udenlandske aktiver udgør en stor andel. Uden en fælles afviklingsmekanisme ville bankkriser i medlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme (FTM), have mere negative systemiske virkninger også i ikke-deltagende medlemsstater. Indførelsen af den fælles afviklingsmekanisme vil øge stabiliteten hos bankerne i de deltagende medlemsstater og forebygge, at kriser har afsmittende virkninger i ikke-deltagende medlemsstater, hvilket således vil være til gavn for hele det indre markeds funktionsmåde.

Samarbejdsmekanismerne for institutter i både deltagende og ikke-deltagende medlemsstater bør være klare, og det er vigtigt at sikre, at ikke-deltagende medlemsstater ikke udsættes for forskelsbehandling.

- (7a) ***For at genoprette tilliden til banksektoren og sektorens troværdighed gennemfører Den Europæiske Centralbank (ECB) en omfattende vurdering af balancen i alle banker, som er under direkte tilsyn. For de banker i de deltagende medlemsstater, som ikke er underlagt ECB's direkte tilsyn, bør de kompetente myndigheder sammen med ECB gennemføre en tilsvarende vurdering af balancen, som står i forhold til bankens størrelse og forretningsmodel. Det vil ligeledes bidrage til at genoprette troværdigheden og sikre, at alle banker er genstand for en gennemgang.***
- (7b) ***For at sikre lige vilkår i det indre marked som helhed bør enhver ramme for genopretning og afvikling af banker i Unionen være underlagt bestemmelserne i [direktivet om genopretning og afvikling – BRRD] og af enhver delegeret retsakt, der er vedtaget i henhold til dets bestemmelser. Kommissionen og Afviklingsinstansen bør ved varetagelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning handle i overensstemmelse med dette direktiv og dets delegerede retsakter. Dette direktiv bør omfatte genopretnings- og afviklingsplaner, tidlig indgriben, betingelser og principper for afvikling samt den fælles afviklingsmekanismes brug af afviklingsværktøjerne. Hovedformålet med denne forordning er dække de nødvendige aspekter med henblik på at sikre, at den fælles afviklingsmekanisme gennemfører det pågældende direktiv, og at den krævede finansiering er til rådighed i passende omfang. Kommissionen og Afviklingsinstansen bør også være omfattet af alle relevante EU-retsakter, herunder bindende reguleringsmæssige standarder og gennemførelsesstandarder, som er udarbejdet af EBA og vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-15 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Afviklingsinstansen bør være underlagt de retningslinjer og anbefalinger, som EBA har vedtaget i forbindelse med direktiv [BRRD] og i henhold til artikel 16 i den nævnte forordning, hvor det er relevant, EBA's afgørelser i forbindelse med bindende mægling i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.***

- (8) Efter oprettelsen af FTM ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013¹, ifølge hvilken ECB fører et centraliseret tilsyn med banker i de deltagende medlemsstater, er der manglende overensstemmelse mellem EU-tilsynet med sådanne banker og den nationale behandling af de pågældende banker i afviklingsprocedurerne i medfør af direktiv [BRRD].
- (8a) ***Forordning (EU) nr. 1024/2013 giver mulighed for, at en medlemsstat, som har valgt ikke at være medlem af euroområdet, kan afslutte sit tætte samarbejde med FTM. Der kan således opstå en situation, hvor en medlemsstat beslutter at forlade FTM, men på sit område har en institution, som drager fordel af afviklingsfinansiering fra fonden for den fælles afviklingsmekanisme. Denne forordning kan, når den revideres, fastsætte bestemmelser om håndteringen af en sådan situation.***
- (9) Mens banker i medlemsstater uden for FTM er omfattet af ordninger, der stemmer overens med hinanden, vedrørende tilsyn, afvikling og sikkerhedsnet, er banker i medlemsstater, der deltager i FTM, omfattet af EU-ordninger vedrørende tilsyn, men nationale ordninger vedrørende afvikling og finansielle sikkerhedsnet. Denne manglende overensstemmelse stiller bankerne i de medlemsstater, der deltager i FTM, konkurrencemæssigt ringere i forhold til bankerne i de øvrige medlemsstater. Eftersom tilsyn og afvikling befinder sig på to forskellige niveauer inden for FTM, ville indgreb over for og afvikling af banker i de medlemsstater, der deltager i FTM, ikke være så hurtige, konsekvente og effektive som for banker i medlemsstaterne uden for den fælles tilsynsmekanisme. Det har negative følger for de pågældende bankers finansieringsomkostninger og stiller dem konkurrencemæssigt ringere, hvilket vil have negative konsekvenser for de medlemsstater, hvor bankerne opererer, og for det indre markedes funktionsmåde generelt set. Derfor er en centraliseret afviklingsmekanisme for alle banker, der opererer i de medlemsstater, der deltager i FTM, af afgørende betydning for at sikre lige vilkår.
- (10) Fordelingen af afviklingsbeføjelserne mellem det nationale plan og EU-planen bør stemme overens med fordelingen af tilsynsbeføjelserne mellem disse niveauer. Så længe tilsynet forbliver nationalt i en medlemsstat, bør den pågældende medlemsstat fortsat være ansvarlig for de finansielle konsekvenser af, at en bank bliver nødlidende. Den fælles afviklingsmekanisme (FTM) bør derfor kun omfatte banker og finansieringsinstitutter, som er etableret i medlemsstater, der deltager i FTM, og som er underkastet ECB's tilsyn som led i FTM. Banker, som er etableret i medlemsstater, der ikke deltager i FTM, bør ikke være omfattet af den fælles afviklingsmekanisme. Hvis sådanne medlemsstater blev omfattet af den fælles afviklingsmekanisme, ville det give dem forkerte incitamenter. Det kunne f.eks. ske, at tilsynsmyndigheder i de pågældende medlemsstater blev mere overbærende over for banker inden for deres jurisdiktion, eftersom de ikke ville skulle bære den fulde finansielle risiko, som følger af at de er blevet nødlidende. For at sikre parallelisme i forhold til FTM bør de medlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme, være omfattet af FTM. Efterhånden som medlemsstaterne bliver deltagere i FTM, bør de automatisk også blive omfattet af den fælles afviklingsmekanisme. Det forventes, at den fælles afviklingsmekanisme i sidste ende kommer til at omfatte hele det indre marked.

¹ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

- (11) En fælles bankafviklingsfond (i det følgende benævnt "Afviklingsfonden") er et afgørende element, som den fælles afviklingsmekanisme ikke ville kunne fungere korrekt uden. Forskelligartede systemer for national finansiering ville forvride anvendelsen af *fælles* bankafviklingsregler i det indre marked. ***Hvis finansieringen af afviklingen fortsat skulle være national, ville forbindelsen mellem staten og banksektoren ikke blive ophævet, og investorerne ville fortsat indføre lånebetingelser i henhold til bankernes hjemsted frem for deres kreditværdighed. Den nuværende alvorlige opsplitning af det finansielle marked ville også fortsætte.*** Afviklingsfonden bør være med til at sikre ensartet administrativ praksis i forbindelse med finansieringen af afvikling og til at forhindre, at der opstår hindringer for udøvelsen af grundlæggende friheder eller konkurrenceforvridning i det indre marked på grund af divergerende nationale praksisser. Afviklingsfonden bør finansieres direkte af bankerne og bør således samles på EU-plan, således at afviklingsressourcerne på objektiv vis kan allokere på tværs af medlemsstaterne, hvilket vil øge den finansielle stabilitet og begrænse sammenkoblingen mellem den opfattede finanspolitiske situation hos individuelle medlemsstater og finansieringsomkostningerne for banker og virksomheder, der driver virksomhed i de pågældende medlemsstater. ***For at ophæve denne forbindelse yderligere bør der indføres et forbud mod, at den fælles afviklingsmekanismes afgørelser har direkte følger for medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.***
- (12) Det er derfor nødvendigt at vedtage foranstaltninger med henblik på at skabe en fælles afviklingsmekanisme for alle medlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme, for at det indre marked lettere kan fungere hensigtsmæssigt og stabilt.
- (13) Det kan kun sikres, at en fælles EU-afviklingsmyndighed i de deltagende medlemsstater sørger for en centraliseret anvendelse af bankafviklingsreglerne i direktiv [BRRD], hvis reglerne om indførelsen af en fælles afviklingsmekanisme og dens funktionsmåde finder direkte anvendelse i medlemsstaterne, så man undgår divergerende fortolkninger i de forskellige medlemsstater. ***For at sikre en harmoniseret anvendelse af afviklingsværktøjerne bør Afviklingsinstansen sammen med Kommissionen vedtage en afviklingsmanual, der indeholder tydelige og detaljerede retningslinjer for anvendelsen af de afviklingsværktøjer, der er fastsat i direktiv [BRRD].*** Dette bør være til gavn for det indre marked som helhed, fordi det vil bidrage til at sikre fair konkurrence og til at forebygge hindringer for den frie udøvelse af de grundlæggende friheder ikke blot i de deltagende medlemsstater, men også i hele det indre marked.
- (14) Som en pendant til anvendelsesområdet for Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 bør en fælles afviklingsmekanisme omfatte alle institutter, som er etableret i de deltagende medlemsstater. Inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme bør det dog være muligt direkte at afvikle ethvert kreditinstitut i en deltagende medlemsstat for at undgå asymmetrier i det indre marked i behandlingen af nødlidende institutter og kreditorer i forbindelse med en afvikling. I det omfang moderselskaber, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter er omfattet af ECB's tilsyn på et konsolideret grundlag, bør de indgå i den fælles afviklingsmekanismes anvendelsesområde. Skønt ECB ikke vil føre tilsyn med disse institutter på et individuelt grundlag, bliver ECB den eneste tilsynsmyndighed, der har en global opfattelse af, hvilken risiko koncernen som helhed, og dermed indirekte det enkelte medlem, er eksponeret for. En udelukkelse af enheder, der indgår i ECB's tilsyn på et konsolideret grundlag, fra den fælles afviklingsmekanismes anvendelsesområde ville gøre det umuligt for den fælles

afviklingsmekanisme at lægge planer for afviklingen af bankkoncerner og fastlægge en koncernafviklingsstrategi, og afviklingsbeslutninger ville være meget mindre effektive.

- (15) Inden for den fælles afviklingsmekanisme bør afgørelser træffes på det mest hensigtsmæssige niveau. ***Afviklingsinstansen og navnlig dens eksekutivmøder bør have beføjelse til i videst muligt omfang at udarbejde og træffe alle afgørelser vedrørende afviklingsproceduren og samtidig respektere Kommissionens rolle i henhold til TEUF, navnlig artikel 114 og 107.***
- (15a) ***Kommissionen bør, når den udfører opgaver i henhold til denne forordning, handle separat fra dens øvrige opgaver, og udelukkende i overensstemmelse med målene og principperne i denne forordning og i direktiv [BRRD]. Adskillelsen af opgaver bør sikres via en organisatorisk adskillelse.***
- (16) Som tilsynsmyndighed inden for FTM er ECB bedst placeret til at vurdere, om et kreditinstitut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og om det ikke med rimelighed ser ud til, at nogen anden foranstaltning iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed vil kunne forhindre, at instituttet bliver nødlidende inden for en rimelig tidshorison. ▮ Afviklingsinstansen ***bør på sit eksekutivmøde efter at være blevet underrettet af ECB og have vurderet afviklingsvilkårene, komme med et udkast til afgørelse til Kommissionen, ▮ om et institut skal bringes under afvikling. Dette udkast til en afgørelse bør omfatte en anbefaling til klare og detaljerede rammer for afviklingsværktøjerne og, hvor det er relevant, rammerne for anvendelsen af Afviklingsfonden.*** Inden for disse rammer bør Afviklingsinstansen ***på sit eksekutivmøde træffe afgørelse om en afviklingsordning og give instrukser til de nationale afviklingsmyndigheder om, hvilke afviklingsværktøjer og -beføjelser der skal bringes i anvendelse på nationalt plan. Med forbehold af effektiviteten i Afviklingsinstansens procedurer for at træffe afgørelser, bør Afviklingsinstansens medlemmer tilstræbe at opnå konsensus, når der træffes afgørelser.***
- (17) Afviklingsinstansen bør have beføjelse til at træffe afgørelser, navnlig i forbindelse med afviklingsplanlægning, vurdering af afviklingsmuligheder, fjernelse af hindringer for afvikling og forberedelse af afviklingsforanstaltninger. De nationale afviklingsmyndigheder bør bistå Afviklingsinstansen i planlægningen og forberedelsen af afviklingsafgørelser. Desuden bør de nationale afviklingsmyndigheder være ansvarlige for gennemførelsen af afviklingsafgørelser, eftersom udøvelsen af afviklingsbeføjelser indebærer anvendelse af national lovgivning.
- (18) Det er af stor betydning for, at det indre marked kan fungere hensigtsmæssigt, at det er de samme regler, der gælder for alle afviklingsforanstaltninger, uanset om de træffes af nationale afviklingsmyndigheder i henhold til direktiv [BRRD] eller træffes inden for rammerne af den fælles afviklingsmekanisme. Kommissionen vil vurdere foranstaltningerne på basis af artikel 107 [...] i TEUF. Hvis anvendelsen af afviklingsfinansieringsordninger ikke omfatter statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, [...] i TEUF, bør Kommissionen, for at sikre lige vilkår i det indre marked, vurdere de pågældende foranstaltninger i analogi med artikel 107 [...] i TEUF. Hvis en underretning i henhold til artikel 108 i TEUF ikke er nødvendig, da Afviklingsinstansens forslag til anvendelsen af Afviklingsfonden ikke er statsstøtte, jf. artikel 107 i TEUF, ***som fastsat på dens eksekutivmøde*** bør Kommissionen for at sikre det indre markeds integritet i forholdet mellem deltagende og ikke-deltagende medlemsstater anvende de relevante

statsstøtteregler i henhold til artikel 107 [...] i TEUF analogt, når den vurderer den foreslåede anvendelse af Afviklingsfonden. Afviklingsinstansen bør ikke træffe afgørelse om en afviklingsordning, før Kommissionen i analogi med statsstøttereglerne har sikret, at anvendelsen af Afviklingsfonden følger de samme regler som interventioner via nationale finansieringsordninger.

- (19) For at sikre en hurtig og effektiv beslutningsprocedure for afviklinger bør Afviklingsinstansen være et særligt EU-agentur med en særlig struktur, som svarer til dens særlige opgaver, og som ikke følger samme skabelon som de øvrige EU-agenturer. Afviklingsinstansens sammensætning bør sikre, at der tages behørigt hensyn til alle relevante interesser i forbindelse med afviklingsprocedurer. Afviklingsinstansen bør afholde eksekutivmøder og plenarmøder. Deltagerne i eksekutivmøderne bør være den administrerende direktør, den administrerende vicedirektør og **medlemmer udpeget af Kommissionen og ECB, der bør handle uafhængigt og objektivt og udelukkende i hele Unionens interesse.** I betragtning af Afviklingsinstansens formål bør den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør udpeges **på grundlag af kvalifikationer, kendskab til bank- og finansanliggender samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og med finansiell regulering. Den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør bør udvælges gennem en åben udvælgelsesprocedure, hvor Europa-Parlamentet og Rådet holdes behørigt underrettet. Udvalgsproceduren bør overholde princippet om ligelig kønsfordeling. Kommissionen bør fremsende en liste med kandidater til stillingerne som administrerende direktør og administrerende vicedirektør til det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet. Kommissionen bør forelægge et forslag til udpegelse af den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør for Europa-Parlamentet med henblik på godkendelse. Efter Europa-Parlamentets godkendelse af forslaget bør Rådet vedtage en gennemførelsesbeslutning om udpegelse af den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør.** Når der på Afviklingsinstansens eksekutivmøde drøftes en afvikling af en bank eller en koncern, der er etableret i kun én deltagende medlemsstat, bør man også indbyde det medlem, der er udpeget af den pågældende medlemsstat, og som repræsenterer den nationale afviklingsmyndighed, til at deltage i mødet og i beslutningstagningen. Når der på Afviklingsinstansens eksekutivmøde drøftes en grænseoverskridende koncern, bør man også indbyde de medlemmer, der er udpeget af såvel hjemlandet som alle berørte værtslande, og som repræsenterer de relevante nationale afviklingsmyndigheder, til at deltage i mødet og i beslutningstagningen. Hjemlandets myndigheder og værtslandenes myndigheder bør dog have en afbalanceret indflydelse på beslutningen, så værtslandenes myndigheder bør kun have én stemme tilsammen. **I beslutningstagningen bør der tages behørigt hensyn til den relative størrelse og betydning af datterselskabet, filialen eller enheden, der er omfattet af det konsoliderede tilsyn, både i de enkelte medlemsstater og i koncernen som helhed.**
- (19a) **Eftersom deltagerne i beslutningsprocessen på Afviklingsinstansens eksekutivmøder er forskellige, afhængigt af de medlemsstater, hvor det relevante institut eller koncern driver virksomhed, bør de faste deltagere – den administrerende direktør, den administrerende vicedirektør og medlemmerne udpeget af Kommissionen og ECB – sikre, at de afgørelser, der træffes på Afviklingsinstansens eksekutivmøder i dets forskellige sammensætninger, er konsekvente, hensigtsmæssige og rimelige.**

- (19b) *EBA bør deltage i Afviklingsinstansens møder som observatør. Andre observatører som f.eks. en repræsentant for den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM), kan, når det er hensigtsmæssigt, også indbydes til at deltage i Afviklingsinstansens møder. Observatørerne bør være genstand for de samme krav om tavshedspligt som Afviklingsinstansens medlemmer og personale og personale udvekslet med eller udstationeret fra deltagende medlemsstater, og som varetager afviklingsopgaver.*
- (19c) *Afviklingsinstansen bør være i stand til at oprette interne afviklingsgrupper bestående af dens eget personale og personale i de nationale afviklingsmyndigheder i de deltagende medlemsstater, som bør ledes af koordinatører, som udpeges blandt Afviklingsinstansens ledende personale, der kan indbydes som observatører for at deltage i Afviklingsinstansens eksekutivmøder, men de tildeles ingen stemmerettigheder.*
- (19d) *Princippet om loyalt samarbejde mellem Unionens institutioner er nedfældet i traktaterne, navnlig i artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union.*
- (20) *I lyset af Afviklingsinstansens og Kommissionens formål i medfør af denne forordning og afviklingsmålene, som bl.a. omfatter beskyttelse af offentlige midler, bør den fælles afviklingsmekanisme finansieres via bidrag fra institutterne i de deltagende medlemsstater. Medlemsstaternes eller Unionens budgetforpligtelser bør under ingen omstændigheder inddrages i dækningen af disse omkostninger.*
- (21) *Kommissionen og Afviklingsinstansen, når det er relevant, bør træde i stedet for nationale afviklingsmyndigheder, der er udpeget i henhold til direktiv [BRRD], hvad angår alle aspekter i forbindelse med beslutningstagningen vedrørende afvikling. De nationale afviklingsmyndigheder, der er udpeget i henhold til direktiv [BRRD], bør fortsat varetage aktiviteter vedrørende gennemførelsen af afviklingsordninger, der vedtages af Afviklingsinstansen. For at sikre gennemsigtighed og demokratisk kontrol og for at beskytte EU-institutionernes rettigheder bør Afviklingsinstansen være ansvarlig over for Europa-Parlamentet og Rådet for så vidt angår afgørelser, der er truffet på grundlag af forslaget. Ligeledes af hensyn til gennemsigtigheden og den demokratiske kontrol bør de nationale parlamenter have en vis ret til at få oplysninger om Afviklingsinstansens aktiviteter og til at gå i dialog med den.*
- (21a) *Alle relevante myndigheder bør tage hensyn til proportionalitetsprincippet i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. Proportionalitetsprincippet indebærer navnlig vurderingen af de konsekvenser, det kan få, et institut bliver nødlidende, på grund af karakteren af dets forretningsaktiviteter, aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse og retlige status, f.eks. hvorvidt det er omfattet af en fritagelse i henhold til artikel 10, i forordning (EU) nr. 575/2013, dets forbindelser med andre institutter eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter, dets medlemskab af en institutsikringsordning, der opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 eller af andre kooperative systemer vedrørende gensidig solidaritet som omhandlet i artikel 113, stk. 6, i den nævnte forordning, samt spørgsmålet om, hvorvidt det udfører investeringsservice eller -aktiviteter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i direktiv 2004/39/EF.*
- (21b) *Efter anmodning fra de nationale parlamenter i de deltagende medlemsstater bør et af de relevante udvalg i de berørte parlamenter kunne afholde en høring med en*

repræsentant fra Afviklingsinstansen med deltagelse af den nationale kompetente myndighed.

- (22) I de tilfælde, hvor direktiv [BRRD] giver mulighed for, at de nationale afviklingsmyndigheder anvender forenkledede forpligtelser eller indrømmer fritagelse for forpligtelsen til at udarbejde afviklingsplaner, bør der fastlægges en procedure, hvorved Afviklingsinstansen kan tillade anvendelse af sådanne forenkledede forpligtelser.
- (23) For at sikre en ensartet tilgang vedrørende institutter og koncerner bør Afviklingsinstansen have beføjelse til at udarbejde afviklingsplaner for sådanne institutter og koncerner ***i samarbejde med de nationale afviklingsmyndigheder, som Afviklingsinstansen kan anmode om at udføre opgaver, der er relateret til udarbejdelse af afviklingsplaner.*** Afviklingsinstansen bør vurdere institutternes og koncernernes afviklingsmuligheder og træffe foranstaltninger til at fjerne eventuelle hindringer for afviklingen. Afviklingsinstansen bør kræve, at de nationale afviklingsmyndigheder træffer sådanne relevante foranstaltninger til at fjerne hindringer for afviklingen for at sikre konsekvens og muligheden for at afvikle de pågældende institutter. ***På grund af de institutspecifikke og fortrolige oplysninger i afviklingsplanerne bør afgørelser vedrørende udarbejdelsen, vurderingen og godkendelsen af afviklingsplanerne og anvendelsen af passende foranstaltninger træffes af Afviklingsinstansen på dets eksekutivmøde.***
- (24) Afviklingsplanlægning er et væsentligt element i en effektiv afvikling. Afviklingsinstansen bør derfor have beføjelse til at kræve ændringer i institutters eller koncerners opbygning og organisering for at fjerne praktiske hindringer for anvendelsen af afviklingsværktøjer og sikre, at de pågældende enheder kan afvikles. Da alle institutter potentielt har systemisk karakter, er det afgørende for at opretholde den finansielle stabilitet, at myndighederne har mulighed for at afvikle et hvilket som helst institut. Af hensyn til friheden til at oprette og drive egen virksomhed, som er sikret ved artikel 16 i chartret om grundlæggende rettigheder, bør Afviklingsinstansens skønsbeføjelse begrænses til, hvad der er nødvendigt for at forenkle opbygningen og driften af instituttet, alene med det formål at forbedre mulighederne for at afvikle det. Herudover skal alle foranstaltninger, der træffes med dette mål for øje, være i overensstemmelse med EU-retten. Foranstaltningerne må ikke være direkte eller indirekte diskriminerende på grundlag af nationalitet og bør være begrundet i tvingende almene hensyn vedrørende den finansielle stabilitet. For at bestemme, om en foranstaltning er truffet ud fra almene hensyn, bør der ses på, om Afviklingsinstansen, idet den handler ud fra almene hensyn, er i stand til at opfylde afviklingsmålene uden at støde på hindringer for anvendelsen af afviklingsværktøjer eller udøvelsen af sine beføjelser. Desuden bør en foranstaltning ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målene.
- (24a) ***I afviklingsplanerne bør der tages højde for indvirkningen på personalet, og de bør i overensstemmelse med direktiv [BRRD] indeholde procedurer til at informere og høre personalet eller deres repræsentanter gennem hele afviklingsprocessen. I givet fald bør kollektive overenskomster eller andre aftaler mellem arbejdsmarkedets parter respekteres i disse situationer. Oplysninger om afviklingsplaner, herunder ajourføringer bør meddeles personalet eller deres repræsentanter som foreskrevet i direktiv [BRRD].***

- (25) Den fælles afviklingsmekanisme bør **være baseret** på rammerne for direktiv [BRRD] og FTM. Afviklingsinstansen bør have beføjelse til at gribe ind på et tidligt stadium i tilfælde, hvor der sker en forværring af et instituts finansielle situation eller solvens. De oplysninger, Afviklingsinstansen modtager fra ■ ECB på dette stadium, er af stor betydning for, at den kan bestemme, hvilke foranstaltninger den skal træffe for at forberede afviklingen af det pågældende institut.
- (26) For at sikre en hurtig afviklingsindsats, når det bliver nødvendigt, bør Afviklingsinstansen i samarbejde med den relevante kompetente myndighed eller ECB nøje overvåge de pågældende institutters situation, og hvorvidt institutterne overholder eventuelle foranstaltninger i forbindelse med tidlig indgriben, som de har truffet.
- (27) For at minimere forstyrrelserne af det finansielle marked og af økonomien bør afviklingsproceduren fuldføres inden for et kort tidsrum. **Indskydere bør mindst gives adgang til mindst sikrede indskud så snart som muligt og under alle omstændigheder, inden indskyderne tilbydes adgang til sikrede indskud inden for rammerne af en almindelig insolvensbehandling i overensstemmelse med direktiv [indskudsgarantiordningsdirektivet - DGS].** Under hele afviklingsproceduren bør Kommissionen have adgang til alle oplysninger, den måtte finde nødvendige for at træffe en kvalificeret beslutning under afviklingen. Hvis Kommissionen beslutter **at vedtage det udkast til afgørelse, som Afviklingsinstansen har udarbejdet for** at bringe et institut under afvikling, bør Afviklingsinstansen straks vedtage en afviklingsordning med nærmere oplysninger om de afviklingsværktøjer og -beføjelser, der skal anvendes, og om anvendelsen af finansieringsordninger.
- (28) Likvidation af et nødlidende institut ved almindelig insolvensbehandling kan bringe den finansielle stabilitet i fare, bevirke en afbrydelse i leveringen af væsentlige ydelser og være til skade for beskyttelsen af indskydere. I så fald kan anvendelsen af afviklingsværktøjer begrundes i almene hensyn. Målene for afvikling bør derfor være at sikre videreførelse af væsentlige finansielle ydelser, opretholde det finansielle systems stabilitet, reducere moralsk hasard ved at sørge for, at man i mindst muligt omfang sætter sit lid til finansiel støtte fra det offentlige til nødlidende institutter, og beskytte indskydere.
- (29) Likvidation af et insolvent institut ved almindelig insolvensbehandling bør dog altid overvejes, inden der eventuelt træffes en beslutning om at videreføre instituttet som en going concern. Et insolvent institut bør videreføres som en going concern af hensyn til den finansielle stabilitet og ved anvendelse af private midler i det omfang, dette er muligt. Dette kan opnås enten gennem salg til eller fusion med en privat køber eller efter en nedskrivning af instituttets passiver eller en konvertering af dets gæld til egenkapital for at foretage en rekapitalisering.
- (30) Når Kommissionen og Afviklingsinstansen udøver afviklingsbeføjelser, bør de sørge for, at aktionærene og kreditorerne kommer til at bære en passende del af tabene, at ledelsen udskiftes, **eller at der tilføres nye ledere**, at omkostningerne i forbindelse med instituttets afvikling begrænses mest muligt, og at alle det insolvente instituts kreditorer i samme kategori behandles ens **i overensstemmelse med denne forordning og direktiv [BRRD].**

- (31) Begrænsningerne af aktionærers og kreditorers rettigheder bør være i overensstemmelse med artikel 52 i chartret om grundlæggende rettigheder. Afviklingsværktøjerne bør derfor kun anvendes på institutter, som er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og kun når det er nødvendigt for at forfølge målet om finansiel stabilitet i almenhedens interesse. Nærmere bestemt bør der anvendes afviklingsværktøjer, når instituttet ikke kan likvideres ved almindelig insolvensbehandling uden at destabilisere det finansielle system og foranstaltningerne er nødvendige for at sikre hurtig overførsel og videreførelse af systemisk vigtige funktioner, og når der ikke er rimelig udsigt til en alternativ privat løsning, f.eks. at de eksisterende aktionærer eller tredjemand foretager en kapitalforøgelse, som er tilstrækkelig til at genoprette instituttets fulde levedygtighed.
- (32) Indgriben i ejendomsrettigheder bør ikke ske i urimeligt omfang. De berørte aktionærer og kreditorer bør derfor ikke lide større tab, end hvis instituttet var blevet likvideret på tidspunktet for afgørelsen om afvikling. Hvis en del af aktiverne i et institut under afvikling overføres til en privat køber eller et broinstitut, bør den resterende del af instituttet likvideres ved almindelig insolvensbehandling. For at beskytte eksisterende aktionærer og kreditorer ved likvidationen af instituttet, bør disse have ret til som betaling for deres fordringer at modtage mindst det samme som det, de kunne have forventet, hvis hele instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.
- (33) For at beskytte aktionærers rettigheder og sikre, at kreditorerne ikke modtager mindre end ved almindelig insolvensbehandling, bør der fastlægges klare forpligtelser vedrørende værdiansættelsen af instituttets aktiver og passiver, og der bør afsættes tilstrækkelig tid til at foretage et korrekt skøn af den behandling, de ville have fået, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling. Det bør være muligt at indlede en sådan værdiansættelse allerede i fasen for tidlig indgriben. Inden der træffes en afviklingsforanstaltning, bør der foretages en skønsmæssig vurdering af værdien af instituttets aktiver og passiver og af den behandling, aktionærer og kreditorer ville få ved almindelig insolvensbehandling.
- (34) Det er vigtigt, at tab anerkendes, når instituttet er blevet nødlidende. ***De vejledende principper*** for værdiansættelse af nødlidende institutters aktiver og passiver ***er fastsat i direktiv [BRRD]***. Afviklingsinstansen bør i hastetilfælde kunne foretage en hurtig foreløbig værdiansættelse af et nødlidende instituts aktiver eller passiver, som bør gælde, indtil der er foretaget en uafhængig værdiansættelse.
- (35) For at sikre, at afviklingsproceduren er objektiv og konsekvent, er det nødvendigt at fastsætte, i hvilken rækkefølge kreditorers usikrede fordringer på et institut under afvikling bør nedskrives eller konverteres. For at begrænse risikoen for, at kreditorer lider større tab, end de ville have gjort ved en almindelig insolvensbehandling, bør den rækkefølge, der skal fastsættes, gælde både ved almindelige insolvensbehandlinger og ved nedskrivnings- eller konverteringsproceduren under afvikling. Dette ville samtidig lette prisansættelsen af gæld.
- (35a) ***Harmoniseringen af insolvenslovgivningen over hele Unionen, hvilket vil udgøre et stort skridt i retning af at opbygge et virkeligt indre marked, er endnu ikke gennemført. Hierarkiet for kreditorernes fordringer i tilfælde af insolvens vil imidlertid være det samme både for de enheder, der er hjemmehørende i medlemsstater, der deltager i FTM, og de enheder, der er hjemmehørende i andre medlemsstater, som følge af harmoniseringen, der indføres med direktiv [BRRD], hvilket omfatter indskyderpræference. Med denne harmonisering fjernes en vigtig***

kilde til tilsynsarbitrage. Der bør ikke desto mindre arbejdes progressivt i retning af en EU-ordning for insolvens.

- (36) Kommission bør ***på grundlag af udkastet til afgørelsen, der er udarbejdet af Afviklingsinstansen***, fastlægge rammerne for de afviklingsforanstaltninger, der skal træffes ***efter de berørte enheders afviklingsplaner***, og afhængigt af omstændighederne i sagen, og den bør være i stand til at bestemme, at alle nødvendige afviklingsværktøjer bringes i anvendelse. Inden for disse rammer bør Afviklingsinstansen træffe afgørelse om afviklingsordningens nærmere indhold. De relevante afviklingsværktøjer bør omfatte virksomhedssalgsværktøjet, broinstitutværktøjet, bail-in-værktøjet og værktøjet til adskillelse af aktiver, således som det også er foreskrevet i direktiv [BRRD]. Regelsættet bør også gøre det muligt at vurdere, om betingelserne for nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter er opfyldt.
- (37) ***I overensstemmelse med direktiv [BRRD] bør*** virksomhedssalgsværktøjet gøre det muligt at sælge instituttet eller dele af dets forretningsaktiviteter til en eller flere købere uden aktionærernes samtykke.
- (38) ***I overensstemmelse med direktiv [BRRD] bør*** værktøjet til adskillelse af aktiver sætte myndighederne i stand til at overføre urentable eller værdiforringede aktiver til et særskilt selskab. Dette værktøj bør kun anvendes sammen med andre værktøjer for at undgå, at det nødlidende institut får en uberettiget konkurrencefordel.
- (39) I en effektiv afviklingsordning bør omkostningerne til afvikling af et nødlidende institut i mindst muligt omfang bæres af skatteyderne. En sådan ordning bør desuden sikre, at selv store institutter af systemisk betydning kan afvikles uden at bringe den finansielle stabilitet i fare. Bail-in-værktøjet opfylder dette mål, idet det sørger for, at enhedens aktionærer og kreditorer lider passende tab og bærer en passende del af disse omkostninger. Med henblik herpå bør man i et regelsæt for afvikling medtage lovpligtige gældsnedskrivningsbeføjelser som en yderligere mulighed i samspil med andre afviklingsværktøjer, jf. anbefalingerne fra Rådet for Finansiell Stabilitet.
- (40) For at sikre ***i overensstemmelse med direktiv [BRRD]***, at man har det nødvendige råderum til at allokere tab til kreditorer under en række forskellige omstændigheder, bør bail-in-værktøjet kunne anvendes, både når målet er at afvikle det nødlidende institut som en going concern, hvis der er realistisk udsigt til, at instituttets levedygtighed kan genoprettes, og når systemisk vigtige ydelser overføres til et broinstitut, og den resterende del af instituttet indstiller sin virksomhed og likvideres.
- (41) ***I overensstemmelse med direktiv [BRRD], hvis*** bail-in-værktøjet ***anvendes*** med henblik på at genoprette det nødlidende instituts kapital, så det vil kunne fortsætte sin virksomhed som en going concern, bør afviklingen ved bail-in altid ledsages af udskiftning af ledelsen og efterfølgende omstrukturering af instituttet og dets aktiviteter på en måde, der tager fat på årsagerne til, at det blev nødlidende. Omstruktureringen bør gennemføres ved iværksættelse af en plan for omorganisering af forretningsaktiviteterne.
- (42) ***I overensstemmelse med direktiv [BRRD] bør*** bail-in-værktøjet ikke anvendes på fordringer, som er sikrede, omfattet af en sikkerhedsstillelse eller på anden måde garanterede. For at sikre, at bail-in-værktøjet er effektivt og formålstjenligt, bør det imidlertid være muligt at anvende det på så bred en vifte af usikrede passiver i et

nødlidende institut som muligt. Ikke desto mindre bør visse former for usikrede passiver ikke være omfattet af anvendelsesområdet for bail-in-værktøjet. Af hensyn til den offentlige orden og effektiv afvikling bør bail-in-værktøjet ikke anvendes på indskud, som er beskyttet i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF¹, på forpligtelser over for de ansatte i det nødlidende institut eller på krav fra handelsvirksomheder vedrørende varer og tjenesteydelser, som er nødvendige for instituttets daglige virke.

- (43) **I overensstemmelse med direktiv [BRRD] bør** indskydere, hvis indskud er sikret ved en indskudsgarantiordning, ikke være omfattet af anvendelsen af bail-in-værktøjet. ■ Udøvelsen af bail-in-beføjelserne forventes at sikre, at indskyderne fortsat har adgang til deres indskud. ■
- (44) For at gennemføre byrdefordelingen mellem aktionærer og efterstillede kreditorer, således som det kræves i henhold til statsstøttereglerne, bør den fælles afviklingsmekanisme analogt hermed fra denne forordnings **og direktivs [BRRD]** anvendelsesdato være i stand til at anvende bail-in-værktøjet.
- (45) For at undgå, at institutterne strukturerer deres forpligtelser på en måde, der gør bail-in-værktøjet mindre effektivt, bør Afviklingsinstansen være i stand til at fastsætte, at institutterne besidder et samlet beløb i kapitalgrundlag, efterstillet gæld og privilegerede forpligtelser, der kan komme i betragtning til bail-in-værktøjet som en procentdel af instituttets samlede passiver, som ikke er kapitalgrundlag som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013² og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013³, som institutterne til enhver tid bør ligge inde med, **og som fremgår af afviklingsplanerne.**
- (46) Den bedste afviklingsmetode bør vælges afhængigt af sagens omstændigheder, og i det øjemed bør alle de afviklingsværktøjer, der er fastsat i direktiv [BRRD], være til rådighed **og anvendes i overensstemmelse med dette direktiv.**
- (47) Ved direktiv [BRRD] har de nationale afviklingsmyndigheder fået beføjelse til at nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter, eftersom betingelserne for at nedskrive og konvertere kapitalinstrumenter kan overlappe med betingelserne for afvikling, og sådanne tilfælde skal der foretages en vurdering af, om nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenterne i sig selv er tilstrækkeligt til at genoprette den pågældende enheds finansielle sundhed, eller om det også er nødvendigt at træffe afviklingsforanstaltninger. Som regel vil dette være tilfældet i forbindelse med afvikling. **Afviklingsinstansen og Kommissionen** bør også i denne rolle træde i stedet for de nationale afviklingsmyndigheder og bør derfor have beføjelse til at vurdere, om betingelserne for

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter er opfyldt, og til at beslutte, om det pågældende institut skal bringes under afvikling, hvis kravene vedrørende afvikling også er opfyldt.

- (48) Det bør i alle de deltagende medlemsstater sikres, at afviklingsforanstaltningerne er effektive og ensartede. I det øjemed bør Afviklingsinstansen have beføjelse til [] , hvis en national afviklingsmyndighed ikke har eller ikke i tilstrækkelig grad har anvendt Afviklingsinstansens afgørelse, **at udstede pålæg direkte** til et institut under afvikling [] .
- (49) For at øge den fælles afviklingsmekanismes effektivitet bør Afviklingsinstansen arbejde tæt sammen med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed i alle sammenhænge. Når det er relevant, bør Afviklingsinstansen også samarbejde med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici og andre myndigheder, der indgår i Det Europæiske Finanstilsynssystem. Endvidere bør Afviklingsinstansen arbejde tæt sammen med ECB og de øvrige myndigheder, der har beføjelse til at føre tilsyn med kreditinstitutter inden for rammerne af FTM, navnlig vedrørende koncerner, der er omfattet af ECB's tilsyn på et konsolideret grundlag. For effektivt at forvalte afviklingen af nødlidende banker bør Afviklingsinstansen samarbejde med de nationale myndigheder i alle faser af afviklingen. Samarbejdet med de nationale myndigheder er således ikke blot nødvendigt med henblik på gennemførelsen af afviklingsafgørelser truffet af Afviklingsinstansen, men også forud for vedtagelsen af en eventuel afviklingsafgørelse i afviklingsplanlægningsfasen eller i fasen for tidlig indgriben. **Kommissionen bør i forbindelse ved udførelsen af sine opgaver i medfør af denne forordning arbejde tæt sammen med EBA og bør tage tilstrækkelig hensyn til de retningslinjer og henstillinger, som er udstedt af den.**
- (49a) ***I forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser bør Afviklingsinstansen sikre, at repræsentanterne for personalet i de berørte enheder er informeret og i givet fald hørt som det foreskrives i direktiv [BRRD]. I givet fald skal kollektive overenskomster eller andre aftaler mellem arbejdsmarkedets parter respekteres i disse situationer.***
- (50) Eftersom Afviklingsinstansen træder i stedet for de deltagende medlemsstaters nationale afviklingsmyndigheder, når der træffes afviklingsafgørelser, bør Afviklingsinstansen også træde i stedet for de pågældende myndigheder i forbindelse med samarbejdet med ikke-deltagende medlemsstater, i det omfang det drejer sig om afviklingsopgaver. Afviklingsinstansen bør navnlig repræsentere alle myndigheder fra deltagende medlemsstater i afviklingskollegier, der omfatter myndigheder fra ikke-deltagende medlemsstater.
- (50a) ***Afviklingsinstansen og afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, som ikke er deltagende medlemsstater, bør udarbejde et aftalememorandum med en generel beskrivelse af, hvordan de vil samarbejde med hinanden i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver under direktiv [BRRD]. Aftalememorandummet kan bl.a. præcisere høringen i forbindelse med de af Kommissionens og Afviklingsinstansens afgørelser, som påvirker datterselskaber eller filialer, som er etableret i ikke-deltagende medlemsstater, hvis moderselskab er etableret i en deltagende medlemsstat. Memorandummet bør revideres med jævne mellemrum.***

- (51) Da mange institutter ikke blot opererer i Unionen, men også internationalt, skal en effektiv afviklingsmekanisme fastlægge principper for samarbejde med tredjelands relevante myndigheder. Der bør ydes støtte til tredjelandsmyndigheder i overensstemmelse med de retlige rammer fastsat i artikel 88 i direktiv [BRRD]. I det øjemed bør Afviklingsinstansen, eftersom den bør være den eneste myndighed med beføjelse til at afvikle nødlidende banker i de deltagende medlemsstater, have enekompetence til at indgå ikke-bindende samarbejdsaftaler med de pågældende tredjelandsmyndigheder på vegne af de deltagende medlemsstaters nationale myndigheder.
- (52) Afviklingsinstansen bør have hensigtsmæssige undersøgelsesbeføjelser for at kunne udføre sine opgaver effektivt. Den bør kunne kræve at få alle nødvendige oplysninger, enten direkte eller via nationale afviklingsmyndigheder, og foretage undersøgelser og kontrol på stedet, hvis det er relevant i samarbejde med de kompetente nationale myndigheder, **ved fuldt ud at gøre brug af alle de tilgængelige oplysninger hos ECB og de nationale kompetente myndigheder**. I forbindelse med afvikling bør Afviklingsinstansen kunne foretage kontrol på stedet for effektivt at overvåge de nationale myndigheders gennemførelse og for at sikre, at Kommissionen og Afviklingsinstansen træffer deres afgørelser på grundlag af fuldstændig korrekte oplysninger.
- (53) For at sikre, at Afviklingsinstansen har adgang til alle relevante oplysninger, bør **de relevante enheder og deres personale** hos de nationale myndigheder ikke kunne påberåbe sig tavshedspligt for at hindre videregivelse af oplysninger til Afviklingsinstansen. **Samtidig bør videregivelse af sådanne oplysninger til Afviklingsinstansen aldrig ses som et brud på tavshedspligten.**
- (54) For at sikre, at beslutninger, der vedtages inden for rammerne af den fælles afviklingsmekanisme, efterkommes, bør der i tilfælde af overtrædelse pålægges sanktioner, der står i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og har en afskrækkende virkning. Afviklingsinstansen bør være berettiget til at give nationale afviklingsmyndigheder instrukser om at pålægge **enheder administrative sanktioner** eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens afgørelser. Med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv håndhævelsespraksis bør Afviklingsinstansen kunne udarbejde retningslinjer rettet til de nationale afviklingsmyndigheder vedrørende anvendelsen af **administrative sanktioner** og tvangsbøder.
- (55) Hvis en national afviklingsmyndighed overtræder reglerne for den fælles afviklingsmekanisme ved ikke at anvende sine beføjelser i medfør af national lovgivning til at efterleve en instruks fra Afviklingsinstansen, kan den pågældende medlemsstat i henhold til retspraksis være pligtig at yde erstatning for skader forvoldt enkeltpersoner, herunder, hvis det er relevant, skader forvoldt enheden eller koncernen, der er under afvikling, eller en kreditor i en del af den pågældende enhed eller koncern i en medlemsstat.
- (56) Der bør fastsættes hensigtsmæssige regler for Afviklingsinstansens budget, udarbejdelsen af budgettet, vedtagelsen af interne regler om proceduren for opstillingen og gennemførelsen af budgettet, **overvågningen og kontrollen med**

Afviklingsinstansens budget på dets plenarmøde samt intern og ekstern revision af regnskabet.

- (56a) *Afviklingsinstansen bør også på sit plenarmøde vedtage, overvåge og kontrollere sit årlige arbejdsprogram og afgive udtalelser om og anbefalinger til den administrative direktørs kvartalsvise udkast til rapporter, som bør omfatte et afsnit om afviklingsaktiviteterne, herunder igangværende afviklingssager og et afsnit om finansielle og administrative forhold.*
- (57) Under visse omstændigheder kan effektiviteten af de anvendte afviklingsværktøjer være betinget af adgangen til kortfristede finansieringsmidler for instituttet eller broinstituttet, garantier, der stilles til rådighed for potentielle købere, eller tilvejebringelsen af kapital til broinstituttet. Det er derfor vigtigt at oprette en fond for at undgå, at der anvendes offentlige midler til sådanne formål.
- (58) Det er nødvendigt at sikre, at Afviklingsfonden er fuldt ud til rådighed med henblik på afvikling af nødlidende institutter. Afviklingsfonden bør derfor ikke anvendes til andre formål end en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og –beføjelserne. Endvidere bør den udelukkende anvendes i overensstemmelse med de gældende mål og principper for afvikling, *idet bestemmelserne i direktiv [BRRD] fuldt ud overholdes.* Afviklingsinstansen bør i overensstemmelse hermed påse, at tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer først afholdes af aktionærerne og kreditorerne i det institut, der er under afvikling. Kun hvis aktionærernes og kreditorernes ressourcer er opbrugt, afholdes tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer af Afviklingsfonden.
- (59) Som regel bør der indsamles bidrag i finanssektoren forud for og uafhængigt af et afviklingsforløb. Hvis de på forhånd fremskaffede midler ikke er tilstrækkelige til at dække tabene eller omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af Afviklingsfonden, bør der indsamles supplerende bidrag til dækning af de yderligere omkostninger eller tab. Endvidere bør Afviklingsfonden kunne indgå kontrakter om låntagning og andre former for støtte fra finansieringsinstitutter eller andre tredjeparter, hvis de midler, den råder over, ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af Afviklingsfonden, og de ekstraordinære ex post-bidrag ikke er umiddelbart tilgængelige.
- (59a) *Såfremt medlemsstaterne allerede har indført bankgebyrer, skatter eller afviklingsbidrag som svar på krisen, bør disse erstattes af bidrag til fonden for at undgå dobbeltbetaling.*
- (60) For at nå en kritisk masse og undgå procykliske virkninger, som ville opstå, hvis Afviklingsfonden skulle baseres udelukkende på ex post-bidrag under en systemisk krise, er det absolut nødvendigt, at de finansielle midler, der er til rådighed ex ante under Afviklingsfonden, beløber sig til et vist minimumsmålniveau.
- (60a) *Dette målniveau for Afviklingsfonden bør fastsættes som en procentdel af beløbet af dækkede indskud i alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i de deltagende medlemsstater. Da de samlede passiver i disse institutter imidlertid i betragtning af Afviklingsfondens funktion vil være et mere passende benchmark, bør Kommissionen vurdere, hvorvidt en referenceværdi i forhold til samlede passiver, der ud over*

målfinansieringsniveauet skal opfyldes, bør indføres i fremtiden ved at sikre lige vilkår i overensstemmelse med direktiv [BRRD].

- (61) Der bør fastsættes en passende frist til at nå op på målfinansieringsniveauet for Afviklingsfonden. Det bør dog være muligt for Afviklingsinstansen at justere bidragsperioden for at tage højde for store udbetalinger, Afviklingsfonden måtte have foretaget.
- (61a) *Med udsigt til at bryde forbindelsen mellem staten og bankerne og sikre en effektiv og troværdig fælles afviklingsmekanisme, navnlig så længe Afviklingsfonden ikke er finansieret fuldt ud, er det afgørende at oprette en europæisk offentlig lånefacilitet inden for en rimelig tidsfrist efter denne forordnings ikrafttræden. Ethvert lån fra denne lånefacilitet bør tilbagebetales af Afviklingsfonden inden for en aftalt frist. Denne lånefacilitet vil sikre den umiddelbare adgang til tilstrækkelige finansielle midler til de formål, der fastsættes i denne forordning.***
- (62) Hvis deltagende medlemsstater i forvejen har etableret nationale afviklingsfinansieringsordninger, bør de kunne foreskrive, at de nationale afviklingsfinansieringsordninger anvender deres disponible finansielle midler indsamlet fra institutter ved hidtidige ex ante-bidrag til at kompensere institutter for de ex ante-bidrag, de pågældende institutter bør indbetale til Afviklingsfonden. En sådan kompensation bør ikke tilsidesætte medlemsstaternes forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/18/EF¹.
- (63) For at sikre en rimelig beregning af bidrag og give incitamentet til at anvende en mindre risikobetonet model bør der i forbindelse med bidrag til Afviklingsfonden, ***som fastsættes af Afviklingsinstansen i overensstemmelse med direktiv [BRRD] og delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til dets bestemmelser, efter høring af den kompetente myndighed***, tages hensyn til omfanget af den risiko, kreditinstitutterne har påtaget sig.

I

- (65) For at beskytte værdien af midlerne i Afviklingsfondens besiddelse bør midlerne investeres i tilstrækkeligt sikre, diversificerede og likvide aktiver.
- (66) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Union for at fastsætte typerne af bidrag til Afviklingsfonden, og i hvilke tilfælde disse skal betales, hvordan bidragene beregnes, og hvorledes de skal betales, for at præcisere registrerings-, regnskabs- og indberetningsreglerne samt andre regler, der er nødvendige for at sikre, at bidragene betales fuldt ud og rettidigt, for at fastsætte bidragsordningen for institutter, som er meddelt tilladelse til at drive virksomhed, efter at Afviklingsfonden har nået til sit målniveau, for at fastsætte kriterierne for fordeling af bidragene over perioden, for at fastsætte, under hvilke omstændigheder betalingen af bidrag kan fremskyndes, for at

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/18/EF af 30. maj 1994 om ændring, for så vidt angår forpligtelsen til at offentliggøre prospekter, af direktiv 80/390/EØF om samordning af kravene ved udarbejdelse af, kontrol med og udsendelse af det prospekt, der skal offentliggøres med henblik på optagelse af værdipapirer til officiel notering på en fondsbørs (EFT L 135 af 31.5.1994, s. 1).

fastsætte kriterierne for fastlæggelse af de årlige **bidragsbeløb** og for at fastsætte foranstaltninger, for at fastsætte foranstaltninger, der præciserer, under hvilke forhold og på hvilke betingelser et institut kan fritages helt eller delvist fra ex post-bidrag.

- (67) For at sikre, at Afviklingsinstansens arbejde er omgærdet af tavshedspligt, bør dens medlemmer, Afviklingsinstansens personale, herunder personale udvekslet med eller udstationeret af deltagende medlemsstater med henblik på at varetage afviklingsopgaver, være omfattet af krav om tavshedspligt, også når de ikke længere varetager opgaverne. **Disse krav bør ligeledes gælde andre personer, som Afviklingsinstansen har bemyndiget, og personer, som medlemsstaternes nationale afviklingsmyndigheder har godkendt eller udpeget til at udføre inspektioner på stedet, samt observatører, som er indbudt til at deltage i Afviklingsinstansens plenar- og eksekutivmøder.** Med henblik på at varetage de opgaver, Afviklingsinstansen har fået tillagt, bør den på visse betingelser have tilladelse til at udveksle oplysninger med nationale myndigheder og organer eller EU-myndigheder og -organer.
- (68) For at sikre, at Afviklingsinstansen er repræsenteret i Det Europæiske Finanstilsynssystem, bør forordning (EU) nr. 1093/2010 ændres således, at begrebet kompetente myndigheder i den nævnte forordning også omfatter Afviklingsinstansen. Denne ligestilling af Afviklingsinstansen og kompetente myndigheder i forordning (EU) nr. 1093/2010 ligger i forlængelse af de opgaver, der tildeles EBA i artikel 25 i forordning (EU) nr. 1093/2010, med at bidrage til og aktivt deltage i udarbejdelsen og koordineringen af genopretnings- og afviklingsplaner og sigte mod at lette afviklingen af nødlidende institutter og navnlig grænseoverskridende koncerner.
- (69) Indtil Afviklingsinstansen er fuldt operationel, bør Kommissionen have ansvaret for den indledende drift, herunder indsamling af de bidrag, der er nødvendige for at dække de administrative udgifter, og udnævnelse af en midlertidig administrerende direktør, der kan anvise alle nødvendige betalinger på Afviklingsinstansens vegne.
- (70) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig ejendomsretten, retten til beskyttelse af personoplysninger, frihed til at drive egen virksomhed, **arbejdstagernes ret til information og høring i virksomheden** samt adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, og forordningen skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (71) Målet for denne forordning, nemlig indførelse af et effektivt fælles europæisk regelsæt for afvikling af kreditinstitutter og sikkerhed for konsekvent anvendelse af afviklingsreglerne, ikke kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

DEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1 *Genstand*

Ved denne forordning fastsættes der fælles regler og en fælles procedure for afvikling af de i artikel 2 omhandlede enheder, der er etableret i de i artikel 4 omhandlede deltagende medlemsstater.

Disse fælles regler og denne fælles procedure anvendes af **Afviklingsinstansen, der er oprettet i henhold til artikel 38**, i samarbejde med **Kommissionen** og afviklingsmyndighederne i de deltagende medlemsstater inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme, der oprettes ved denne forordning. Den fælles afviklingsmekanisme får bistand fra en fælles afviklingsfond (i det følgende benævnt "Afviklingsfonden").

Artikel 2 *Anvendelsesområde*

Denne forordning finder anvendelse på følgende enheder:

- a) kreditinstitutter, der er etableret i de deltagende medlemsstater
- b) moderselskaber, der er etableret i en af de deltagende medlemsstater, herunder finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, hvis de er underlagt ECB's tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til artikel 4, stk. 1, litra i), i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013
- c) investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, der er etableret i de deltagende medlemsstater, hvis disse er omfattet af ECB's tilsyn på et konsolideret grundlag med moderselskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra i), i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013.

Artikel 3 *Definitioner*

Ved anvendelsen af denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i direktiv [BRRD] og artikel 3 i direktiv 2013/36/EU anvendelse. Desuden forstås ved:

- 1) "kompetent national myndighed": en kompetent national myndighed som defineret i artikel 2, nr. 2), i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013
- 1a) "**kompetent myndighed**": en kompetent myndighed som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40, i forordning (EU) nr. 575/2013 og ECB i dens tilsynsfunktion i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1024/2013

- 2) "national afviklingsmyndighed": en myndighed, som er udpeget af en medlemsstat i henhold til artikel 3 i direktiv [BRRD]
- 3) "afviklingsforanstaltning": anvendelse af et afviklingsværktøj på et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 2 eller udøvelse af en eller flere afviklingsbeføjelser heroverfor
- 3a) "Afviklingsinstansen": den fælles afviklingsinstans oprettet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 38**
- (4) "dækkede indskud": indskud, der er dækket af indskudsgarantiordninger i henhold til national lovgivning i overensstemmelse med direktiv 94/19/EF og op til det loft for dækning, der er fastsat i artikel 7 i direktiv 94/19/EF
- (5) "berettigede indskud": indskud som defineret i artikel 1 i direktiv 94/19/EF, som ikke er undtaget fra garanti i henhold til artikel 2 i nævnte direktiv, uanset deres størrelse
- █
- (11) "institut under afvikling": en enhed som omhandlet i artikel 2, over for hvilket der er truffet en afviklingsforanstaltning
- (12) "institut": et kreditinstitut eller et investeringsselskab, der er omfattet af tilsyn på et konsolideret grundlag i henhold til artikel 2, litra c)
- (13) "koncern": et moderselskab og dets datterselskaber, der er enheder som omhandlet i artikel 2
- █
- (19) "disponible finansielle midler": kontante midler, indskud, aktiver og uigenkaldelige betalingsforpligtelser, som Afviklingsfonden har til disposition til de i artikel 74 omhandlede formål
- (20) "målfinansieringsniveau": den mængde disponible finansielle midler, der skal opnås i henhold til artikel 68.

Artikel 4 *Deltagende medlemsstater*

En deltagende medlemsstat er en medlemsstat, der har euroen som valuta, eller en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, og som har etableret et tæt samarbejde i overensstemmelse med artikel 7 i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013.

Artikel 5 *Sammenhæng med direktiv [BRRD] og gældende national lovgivning*

-1. Med henblik på denne forordning er Kommissionens og Afviklingsinstansens udførelse af opgaver eller udøvelse af beføjelser i henhold til denne forordning

omfattet af direktiv [BRRD] og enhver delegeret retsakt, der er vedtaget i henhold til dets bestemmelser.

1. Hvis Kommissionen eller Afviklingsinstansen i medfør af denne forordning udøver beføjelser, som i henhold til direktiv [BRRD] skal udøves af en deltagende medlemsstats nationale afviklingsmyndighed, anses Afviklingsinstansen ved anvendelsen af denne forordning og direktiv [BRRD] for at være den relevante nationale afviklingsmyndighed eller, i tilfælde af afvikling af grænseoverskridende koncerner, den relevante koncernafviklingsmyndighed.
 - 1a. Hvis Afviklingsinstansen udøver beføjelsen, som den har fået tildelt i henhold til denne forordning, er den underlagt bindende reguleringsmæssige standarder og gennemførelsesstandarder, som er udarbejdet af EBA og vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10-15 i forordning (EU) nr. 1093/2010, retningslinjer og anbefalinger, som EBA har vedtaget i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 og EBA's afgørelser i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010 i henhold til de relevante bestemmelser i direktiv [BRRD].*
2. Når Afviklingsinstansen handler som national afviklingsmyndighed, handler den, når det er relevant, efter Kommissionens bemyndigelse.
3. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, handler de nationale afviklingsmyndigheder i den deltagende medlemsstat på grundlag af og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i national lovgivning, således som disse er harmoniseret ved direktiv [BRRD].

Artikel 6

Generelle principper

1. Ingen handling, intet forslag og ingen politik fra Afviklingsinstansens, Kommissionens eller en national afviklingsmyndigheds side må udgøre forskelsbehandling af enheder som omhandlet i artikel 2, indskydere, investorer eller andre kreditorer, der er etableret i Unionen, på grundlag af deres nationalitet, valuta eller forretningssted.
 - 1a. Alle handlinger, forslag eller politikker fra Afviklingsinstansens, Kommissionens eller en national afviklingsmyndigheds side i forbindelse med den fælles afviklingsmekanisme gennemføres med henblik på at fremme det finansielle systems stabilitet inden for Unionen og de enkelte medlemsstater, idet der fuldt ud og under stor omhu tages hensyn til det indre markedes enhed og integritet.*
2. Når Kommissionen træffer beslutninger eller foretager handlinger, der kan have virkninger i flere medlemsstater, særlig hvis den træffer beslutninger vedrørende koncerner, der er etableret i to eller flere deltagende medlemsstater, tager den **og Afviklingsinstansen** behørigt hensyn til samtlige følgende faktorer:
 - a) interesser hos de medlemsstater, i hvilke en koncern udøver virksomhed, navnlig virkninger af beslutninger, handlinger eller passivitet på den finansielle stabilitet, økonomien, indskudsgarantiordningen eller investorgarantiordningen i disse medlemsstater

- b) målet om at afveje de forskellige involverede medlemsstaters interesser og at undgå i urimelig grad at skade eller beskytte en **medlemsstats** interesser
 - c) behovet for at undgå negative virkninger for andre dele af en koncern, som en enhed som omhandlet i artikel 2, der er omfattet af afvikling, er en del af
 - ca) hvor det er muligt koncernens interesse i at fortsætte sine grænseoverskridende aktiviteter*
 - d) behovet for at undgå en uforholdsmæssig stigning i de omkostninger, der pålægges kreditorerne i disse i artikel 2 omhandlede institutter, i det omfang denne ville være større end den stigning, de ville være udsat for, hvis afviklingen havde fundet sted ved en almindelig insolvensbehandling
 - e) beslutninger, der skal træffes i henhold til artikel 107 i TEUF, jf. artikel 16, stk. 10.
3. Kommissionen **og Afviklingsinstansen** afvejer de faktorer, der er omhandlet i stk. 2, med de i artikel 12 omhandlede afviklingsmål afhængigt af arten af og omstændighederne ved den enkelte sag.
4. Afviklingsinstansens eller Kommissionens **afgørelser eller handlinger må hverken medføre**, at medlemsstaterne skal yde ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, **eller at medlemsstaternes finanspolitiske ansvar direkte påvirkes**.
- 4a. Når Afviklingsinstansen træffer afgørelser eller gennemfører handlinger, skal den sikre, at personalets repræsentanter i de berørte enheder informeres og, hvis det er relevant, høres.*
- 4b. Handlinger, forslag og politikker fra Kommissionens, Afviklingsinstansens eller nationale afviklingsmyndigheders side i henhold til denne forordning skal respektere princippet om ikke-forskelsbehandling af enhver medlemsstat eller en gruppe af medlemsstater.*
- 4c. Kommissionen handler, når den udfører opgaver i henhold til denne forordning, uafhængigt, separat fra dens øvrige opgaver, og udelukkende i overensstemmelse med målene og principperne i denne forordning og i direktiv [BRRD]. Adskillelsen af opgaver bør sikres via passende organisatoriske justeringer.*

DEL II

SÆRLIGE BESTEMMELSER

AFSNIT I

FUNKTIONER INDEN FOR DEN FÆLLES AFVIKLINGSMEKANISME OG PROCEDUREREGLER

Kapitel 1

Afviklingsplanlægning

Artikel 7

Afviklingsplaner

1. Afviklingsinstansen udarbejder *sammen med de nationale afviklingsmyndigheder og godkender* afviklingsplaner for de i artikel 2 omhandlede enheder samt for koncerner.
2. Ved anvendelsen af stk. 1 fremsender de nationale afviklingsmyndigheder til Afviklingsinstansen alle de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde og gennemføre afviklingsplanerne, således som de har indhentet oplysningerne i henhold til artikel 10 og artikel 12, stk. 1, i direktiv [BRRD], jf. dog kapitel 5 i dette afsnit.
- 2a. *Afviklingsplanen for hver enhed og koncernafviklingsplanerne skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 9-12 i direktiv [BRRD].*
7. Afviklingsinstansen skal udarbejde afviklingsplanerne i samarbejde med tilsynsmyndigheden eller den konsoliderende tilsynsmyndighed og med de nationale afviklingsmyndigheder i de deltagende medlemsstater, i hvilke enhederne er etableret. *Afviklingsinstansen samarbejder med afviklingsmyndighederne i de ikke-deltagende medlemsstater, hvis der er enheder i de pågældende medlemsstater, som er omfattet af det konsoliderende tilsyn.*
8. Afviklingsinstansen kan pålægge de nationale afviklingsmyndigheder at udarbejde udkast til afviklingsplaner og koncernafviklingsmyndigheden at udarbejde et udkast til koncernafviklingsplan, *der skal gennemgås og godkendes af Afviklingsinstansen. Afviklingsinstansen kan anmode de nationale afviklingsmyndigheder om at udføre opgaver, der er relateret til udarbejdelsen af afviklingsplaner.*
9. Afviklingsplaner skal gennemgås og i givet fald ajourføres *i overensstemmelse med artikel 9 og 12 i direktiv [BRRD].*

- 9a. *Afgørelser om udarbejdelse, vurdering og godkendelse af afviklingsplaner og anvendelse af passende foranstaltninger træffes af Afviklingsinstansen på dets eksekutivmøde.*

Artikel 8

Vurdering af afviklingsmulighederne

1. Ved udarbejdelsen af afviklingsplaner i henhold til artikel 7 foretager Afviklingsinstansen efter samråd med *de* kompetente *myndigheder*, herunder ECB, og afviklingsmyndighederne i ikke-deltagende medlemsstater, i hvilke *datterselskaber er beliggende, eller i hvilke* væsentlige filialer er beliggende, for så vidt det er relevant for den væsentlige filial *som fastsat i artikel 13 og 13a direktiv [BRRD]*, en vurdering af, i hvilket omfang institutter og koncerner kan afvikles *som krævet i artikel 13 og 13a i direktiv [BRRD]*.
2. ■ En enhed anses for at kunne afvikles *i de situationer, der er omhandlet i artikel 13 i direktiv [BRRD]*.
3. ■ En koncern anses for at kunne afvikles *i de situationer, der er omhandlet i artikel 13a i direktiv [BRRD]*.
4. Ved vurderingen undersøger Afviklingsinstansen som minimum de forhold, der er anført i afdeling C i bilaget til direktiv [BRRD].
5. Hvis Afviklingsinstansen efter en vurdering af afviklingsmulighederne for en enhed eller en koncern i henhold til *stk. 1*, og efter samråd med den kompetente myndighed, herunder ECB, konstaterer, at der er potentielle, væsentlige hindringer for afviklingen af den pågældende enhed eller koncern, udarbejder Afviklingsinstansen en rapport i samråd med de kompetente myndigheder rettet til instituttet eller moderselskabet med en analyse af de væsentlige hindringer for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og udøvelsen af afviklingsbeføjelserne. I rapporten skal der desuden anbefales foranstaltninger, som Afviklingsinstansen mener, er nødvendige eller egnede til at fjerne de pågældende hindringer, jf. stk. 8.
6. Rapporten fremsendes til den pågældende enhed eller det pågældende moderselskab, til de kompetente myndigheder og til afviklingsmyndighederne i ikke-deltagende medlemsstater, hvor væsentlige filialer *eller datterselskaber* er beliggende. Den skal indeholde en begrundelse for den pågældende vurdering eller konstatering, og den skal påpege, hvordan vurderingen eller konstateringen opfylder kravet om proportionalitet i artikel 6.
7. Senest fire måneder efter modtagelsen af rapporten kan enheden eller moderselskabet indsende bemærkninger og forelægge Afviklingsinstansen forslag til alternative foranstaltninger til afhjælpning af de i rapporten påpegede hindringer. Afviklingsinstansen underretter de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i ikke-deltagende medlemsstater, hvor væsentlige filialer *eller datterselskaber* er beliggende, om foranstaltninger foreslået af enheden eller moderselskabet.

8. Hvis de foranstaltninger, der foreslås af den pågældende enhed eller det pågældende moderselskab, ikke effektivt fjerner hindringerne for afvikling, træffer Afviklingsinstansen efter høring af **de** kompetente **myndigheder** og i givet fald den makroprudentielle myndighed en afgørelse om, at de foreslåede foranstaltninger ikke effektivt fjerner hindringerne for afvikling, og hvori de nationale afviklingsmyndigheder gives instruks om at pålægge instituttet, moderselskabet eller eventuelle datterselskaber af den pågældende koncern at træffe en eller flere af de foranstaltninger, som er omhandlet i **artikel 14 i direktiv [BRRD]**, på grundlag af følgende kriterier:
 - a) effektiviteten af foranstaltningen med hensyn til at fjerne hindringer for afvikling
 - b) behovet for at undgå negative virkninger for den finansielle stabilitet i de **medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed**
 - c) behovet for at undgå virkninger for det pågældende institut eller den pågældende koncern, der ville være mere vidtrækkende, end hvad der er nødvendigt for at fjerne hindringen for afvikling, eller ville være uforholdsmæssige.
9. Med henblik på anvendelsen af stk. 8 giver Afviklingsinstansen de nationale afviklingsmyndigheder instruks om at træffe **de** foranstaltninger, **som er omhandlet i artikel 14 i direktiv [BRRD]**.
█
10. De nationale afviklingsmyndigheder gennemfører Afviklingsinstansens instrukser i overensstemmelse med artikel 26.

Artikel 8a

Afviklingsmuligheder for systemisk vigtige institutter

Uden at det berører dens beføjelser og uafhængighed skal Afviklingsinstansen prioritere vurderingen af afviklingsmulighederne for institutter, som har en systemisk risiko, herunder men ikke begrænset til institutter, som er identificeret som globale systemisk vigtige institutter (G-SSI'er) i henhold til artikel 131 i direktiv 2013/36/EU, og skal, hvor det er relevant, udarbejde en plan for hvert af disse institutter for at fjerne hindringer for afvikling i overensstemmelse med artikel 8 i denne forordning og artikel 14 i direktiv [BRRD].

Artikel 9

Forenkede forpligtelser og fritagelser

1. Afviklingsinstansen kan på eget initiativ eller efter forslag fra en national afviklingsmyndighed anvende forenkede forpligtelser vedrørende udarbejdelse af **genopretnings- og afviklingsplaner i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv [BRRD]**.
2. De nationale afviklingsmyndigheder kan foreslå Afviklingsinstansen at anvende forenkede forpligtelser **█** for kravet om udarbejdelse af **planerne** for bestemte institutter eller koncerner. Forslaget skal begrundes og ledsages af al relevant dokumentation.

3. Når Afviklingsinstansen modtager et forslag i henhold til stk. 1, eller når den handler på eget initiativ, foretager den en vurdering af de pågældende institutter eller den pågældende koncern. Ved vurderingen tages der hensyn til *elementerne i artikel 4 i direktiv [BRRD]*.

■

4. Afviklingsinstansen vurderer den fortsatte anvendelse af *de forenklede forpligtelser og bringer anvendelsen af dem til ophør i de situationer, der er omhandlet i artikel 14 i direktiv [BRRD]*

Hvis den nationale afviklingsmyndighed, der har foreslået anvendelse af forenklede forpligtelser ■ i henhold til stk. 1, finder, at beslutningen om anvendelse af forenklede forpligtelser ■ skal tilbagekaldes, forelægger den Afviklingsinstansen et forslag herom. I så fald træffer Afviklingsinstansen afgørelse om den foreslåede tilbagekaldelse under fuld hensyntagen til den begrundelse for tilbagekaldelsen, som den nationale afviklingsmyndighed har fremført, i lyset af de elementer, der er anført i stk. 3.

■

7. Afviklingsinstansen underretter EBA om, hvordan den har anvendt stk. 1 og 4.

Artikel 10

Minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

1. Afviklingsinstansen fastlægger i samråd med de kompetente myndigheder, herunder ECB, minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, jf. artikel 2, uden at dette berører nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, som institutter og moderselskaber som omhandlet i artikel 2 skal beholde.
2. Minimumskravet beregnes *i overensstemmelse med artikel 39 i direktiv [BRRD]*.
3. Minimumskravet i henhold til stk. 1 fastsættes på grundlag af ■ kriterierne *i artikel 39 i direktiv [BRRD]*.

■

Ved fastlæggelsen af minimumskravet skal det præciseres, hvilket minimumskrav institutterne skal opfylde på individuel basis, og hvilket minimumskrav moderselskaber skal opfylde på et konsolideret grundlag. Afviklingsinstansen kan beslutte at *anvende fritagelsen* for minimumskravet på et konsolideret *eller individuelt* grundlag *i de situationer, der er omhandlet i artikel 39 i direktiv [BRRD]* ■ .

4. Det kan ved fastsættelsen som omhandlet i stk. 1 bestemmes, at minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver opfyldes delvis på et konsolideret eller individuelt grundlag gennem kontraktlige bail-in-værktøjer *i overensstemmelse med artikel 39 i direktiv [BRRD]*.

■

6. Afviklingsinstansen foretager en fastlæggelse i henhold til stk. 1 som led i udarbejdelsen og opretholdelsen af afviklingsplaner i henhold til artikel 7.

7. Afviklingsinstansen retter sin afgørelse om fastlæggelse til de nationale afviklingsmyndigheder. De nationale afviklingsmyndigheder gennemfører Afviklingsinstansens instrukser i overensstemmelse med artikel 26. Afviklingsinstansen pålægger de nationale afviklingsmyndigheder at kontrollere og sikre, at institutter og moderselskaber overholder det i stk. 1 omhandlede minimumskrav.
8. Afviklingsinstansen underretter ECB og EBA om det minimumskrav, den har fastlagt for hvert institut og moderselskab i henhold til stk. 1.

Kapitel 2

Tidlig indgriben

Artikel 11

Tidlig indgriben

1. ECB underretter *på eget initiativ eller efter en meddelelse fra en national kompetent myndighed* Afviklingsinstansen om enhver foranstaltning, som de pålægger et institut eller en koncern at træffe, eller som de selv træffer i henhold til *artikel 16* i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 eller artikel 23, stk. 1, eller artikel 24 i direktiv [BRRD] eller i henhold til artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.

Afviklingsinstansen underretter Kommissionen om oplysninger, som den har modtaget i henhold til første afsnit.

2. Fra datoen for modtagelsen af de i stk. 1 omhandlede oplysninger, og uden at dette berører ECB's og de kompetente myndigheders beføjelser i henhold til anden EU-lovgivning, kan Afviklingsinstansen forberede afviklingen af det pågældende institut eller den pågældende koncern.

Ved anvendelsen af første afsnit overvåger Afviklingsinstansen i samarbejde med ECB og den relevante kompetente myndighed nøje betingelserne for instituttet eller moderselskabet, og hvorvidt de overholder eventuelle foranstaltninger i forbindelse med tidlig indgriben, som de er blevet pålagt at træffe.

3. Afviklingsinstansen har beføjelse til:
 - a) i overensstemmelse med kapitel 5 i dette afsnit at kræve udlevering af alle oplysninger, der er nødvendige for at forberede afviklingen af instituttet eller koncernen
 - b) at foretage en værdiansættelse af instituttets eller koncernens aktiver og passiver i henhold til artikel 17
 - c) at kontakte potentielle købere for at forberede afviklingen af instituttet eller koncernen eller at pålægge instituttet, moderselskabet eller den nationale afviklingsmyndighed at gøre dette, idet dog de fortrolighedskrav, der er fastsat i denne forordning og i artikel 76 i direktiv [BRRD], skal overholdes

- d) at pålægge den relevante nationale afviklingsmyndighed at udarbejde en foreløbig afviklingsordning for det pågældende institut eller den pågældende koncern.
4. Hvis ECB eller de *nationale* kompetente myndigheder i de deltagende medlemsstater påtænker at pålægge et institut eller en koncern supplerende foranstaltninger i henhold til **artikel 16** i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 eller i henhold til artikel 23 eller 24 i direktiv [BRRD] eller i henhold til artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, før instituttet eller koncernen i fuldt omfang har efterkommet den første foranstaltning, som Afviklingsinstansen er blevet underrettet om, **underretter ECB på eget initiativ eller efter en meddelelse fra de nationale kompetente myndigheder** Afviklingsinstansen, før **en sådan supplerende foranstaltning pålægges det pågældende institut eller den pågældende koncern.**
5. ECB eller den kompetente myndighed og Afviklingsinstansen påser, at den supplerende foranstaltning som omhandlet i stk. 4 og foranstaltninger truffet af Afviklingsinstansen med det formål at forberede afviklingen, jf. stk. 2, er forenelige.

Kapitel 3

Afvikling

Artikel 12 Afviklingsmål

1. Når Kommissionen og Afviklingsinstansen handler som led i afviklingsproceduren, jf. artikel 16, tager de inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder hensyn til afviklingsmålene, **som er omhandlet i artikel 26 i direktiv [BRRD]** og vælger de værktøjer og beføjelser, som de finder bedst opfylder de mål, der er relevante i betragtning af sagens omstændigheder.
2. **■** Når Kommissionen og Afviklingsinstansen forfølger ovennævnte mål, **handler de i overensstemmelse med artikel 26 i direktiv [BRRD].**

■

Artikel 13 Overordnede principper for afvikling

Når Kommissionen og Afviklingsinstansen handler som led i afviklingsproceduren, jf. artikel 16, træffer de alle relevante foranstaltninger for at sikre, at afviklingsforanstaltningen iværksættes i overensstemmelse med **■ de principper, der er omhandlet i artikel 29 i direktiv [BRRD].**

■

Artikel 14

Afvikling af finansieringsinstitutter og moderselskaber

Afviklingsforanstaltninger i forbindelse med finansieringsinstitutter og deres moderselskaber gennemføres af Kommissionen på grundlag et udkast til afgørelse, der er udarbejdet af Afviklingsinstansen, i overensstemmelse med artikel 28 i direktiv [BRRD].

■

Artikel 15

Prioritetsorden for fordringer

Ved anvendelsen af bail-in-værktøjet på et institut under afvikling, og uden at dette berører passiver, der er udelukket fra bail-in-værktøjet i henhold til artikel 24, stk. 3, træffer Kommissionen **på grundlag af et forslag til afgørelse udarbejdet af Afviklingsinstansen** afgørelse om nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne, og Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder i de deltagende medlemsstater udøver disse ■ i **henhold til den rækkefølge, der er fastsat i artikel 43 i direktiv [BRRD]:**

Artikel 16

Afviklingsprocedure

1. Hvis ECB **på eget initiativ** eller **på grundlag af en meddelelse fra** en national **kompetent** afviklingsmyndighed **i en deltagende medlemsstat** vurderer, at betingelserne i stk. 2, litra a) og b), er opfyldt for en enhed som omhandlet i artikel 2, meddeler den straks denne beslutning til Kommissionen og Afviklingsinstansen.

Den i første afsnit omhandlede meddelelse kan ske efter anmodning om en vurdering fra Afviklingsinstansen eller fra en national afviklingsmyndighed, hvis en af disse finder, at der er grund til at mene, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Den i første afsnit omhandlede meddelelse sker efter høring af Afviklingsinstansen og den nationale afviklingsmyndighed.

- 1a. **Afviklingsinstansen forbereder og træffer alle afgørelser i forbindelse med afviklingsproceduren på sit eksekutivmøde i overensstemmelse med artikel 50.**
2. Når Afviklingsinstansen modtager meddelelse i henhold til stk. 1, ■ foretager den **på sit eksekutivmøde** en vurdering **for at kontrollere**, om følgende betingelser er opfyldt:
 - a) enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende
 - b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen **andre foranstaltninger** iværksat af den private sektor, **herunder foranstaltninger vedrørende institutsikringsordningen** eller en tilsynsmyndighed (bl.a. tidlig indgriben eller nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter i overensstemmelse med **artikel 18**) over for instituttet inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at enheden bliver nødlidende

- c) en afviklingsforanstaltning er nødvendig i almenhedens interesse, jf. stk. 4.
3. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra a), anses enheden for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende ■ i en af *de situationer, der er omhandlet i artikel 27, stk. 2, i direktiv [BRRD]*.
-
4. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra c), anses en afviklingsforanstaltning for at være begrundet i almene hensyn *i de situationer, der er omhandlet i artikel 27, stk. 3, i direktiv [BRRD]*.
5. Hvis *den vurderer, at* alle betingelserne i stk. 2 er opfyldt, *sender* Afviklingsinstansen Kommissionen *under hensyntagen til meddelelsen i stk. 1, et udkast til afgørelse, hvoraf det fremgår*, at enheden bringes under afvikling. *Udkastet til afgørelse* skal som minimum indeholde følgende:
- a) henstillingen om at bringe enheden under afvikling
 - b) rammerne for afviklingsværktøjerne, jf. artikel 19, stk. 32
 - c) rammerne for anvendelsen af Afviklingsfonden til støtte for afviklingsforanstaltningen, jf. artikel 71.
6. *Efter modtagelsen af udkastet til afgørelse fra Afviklingsinstansen* træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt *udkastet til afgørelse* skal *vedtages*, og om rammerne for de afviklingsværktøjer, der skal anvendes på den pågældende enhed, og *hvor det er relevant*, om anvendelsen af Afviklingsfonden til støtte for afviklingsforanstaltningen. ■
- Hvis* Kommissionen *ikke agter at vedtage udkastet til afgørelsen, som Afviklingsinstansen fremsendt, eller vedtage den med ændringer, sender den udkastet til afgørelse tilbage til Afviklingsinstansen med en redegørelse for, hvorfor den ikke agter at vedtage den, med en redegørelse for dens tilsigtede ændringer og med en anmodning om en revision af den. Kommissionen kan fastsætte en frist, inden for hvilken Afviklingsinstansen kan ændre sit udkast til afgørelse på grundlag af Kommissionens ændringsforslag og genfremsætte den til Kommissionen. Med undtagelse af behørigt begrundede hastende tilfælde skal Afviklingsinstansen have mindst fem arbejdsdage til at revidere udkastet til afgørelse efter Kommissionens anmodning.*
- Kommissionen gør alt for at overholde de retningslinjer og henstillinger, som er udstedt af EBA, vedrørende udførelsen af de opgaver, den har fået tildelt i henhold til dette stykke og handler med hensyn til bekræftelsen af, hvorvidt den overholder eller agter at overholde den pågældende retningslinje eller anbefaling som omhandlet i artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.*
7. Kommissionens afgørelse rettes til Afviklingsinstansen. Hvis Kommissionen beslutter ikke at bringe enheden under afvikling, fordi betingelsen i stk. 2, litra c), ikke er opfyldt, likvideres den pågældende enhed i overensstemmelse med nationale insolvensretlige regler.

8. Inden for de rammer, der fastsættes ved Kommissionens beslutning, træffer Afviklingsinstansen ***på sit eksekutivmøde*** afgørelse om afviklingsordningen som omhandlet i artikel 20 og påser, at de relevante nationale afviklingsmyndigheder træffer de nødvendige afviklingsforanstaltninger til at gennemføre afviklingsordningen. Afviklingsinstansens afgørelse rettes til de relevante nationale afviklingsmyndigheder og skal indeholde en instruks til disse myndigheder om at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at gennemføre Afviklingsinstansens afgørelse i overensstemmelse med artikel 26 ved at udøve de afviklingsbeføjelser, der er indeholdt i direktiv [BRRD], navnlig i artikel 56-64 i det nævnte direktiv. Hvis der foreligger statsstøtte, kan Afviklingsinstansen kun træffe afgørelse, efter at Kommissionen har truffet afgørelse om den pågældende statsstøtte.
9. ***Hvis*** Afviklingsinstansen finder, at afviklingsforanstaltninger vil kunne udgøre statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF, anmoder den den eller de deltagende medlemsstater om straks at meddele de påtænkte foranstaltninger til Kommissionen i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF.
10. I det omfang afviklingsforanstaltningen som foreslået af Afviklingsinstansen ***på sit eksekutivmøde*** indebærer anvendelse af Afviklingsfonden og ikke udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF, anvender Kommissionen sideløbende analogt de fastsatte kriterier for anvendelse af artikel 107 i TEUF.
11. Kommissionen tillægges beføjelse til fra Afviklingsinstansen at indhente alle oplysninger, som den finder relevante for varetagelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning og i givet fald artikel 107 i TEUF. Afviklingsinstansen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med kapitel 5 i dette afsnit fra alle personer at indhente de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan forberede og træffe afgørelse om en afviklingsforanstaltning, herunder ajourføringer og supplerende oplysninger, der indgår i afviklingsplanerne.
12. Afviklingsinstansen tillægges beføjelse til at ***sende*** Kommissionen ***udkast til afgørelser med henblik på*** at ændre rammerne for afviklingsværktøjerne og for anvendelse af Afviklingsfonden over for en enhed, der er anbragt under afvikling.
- 12a. ***For at sikre lige vilkår skal Kommissionen, når den udøver sine statsstøttebeføjelser og i overensstemmelse med direktiv [BRRD], behandle anvendelsen af Afviklingsfonden på samme måde, som den vil behandle en national afviklingsfinansieringsordning.***

Artikel 17 Værdiansættelse

1. Før Afviklingsinstansen træffer afviklingsforanstaltninger eller udøver beføjelsen til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter, påser den, at der foretages en rimelig og realistisk værdiansættelse af aktiverne og passiverne i en enhed som omhandlet i artikel 2 i overensstemmelse med artikel 30 i direktiv [BRRD].

16. Efter afviklingsforanstaltningen påser Afviklingsinstansen, at der foretages en værdiansættelse *i overensstemmelse med artikel 66 i direktiv [BRRD]* med henblik på at vurdere, om aktionærer og kreditorer ville have modtaget en bedre behandling, hvis instituttet under afvikling havde været underlagt almindelig insolvensbehandling. Denne værdiansættelse adskiller sig fra den værdiansættelse, der foretages i henhold til *stk. 1*.

Artikel 18

Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter

1. ECB *underretter på sit eget initiativ eller efter en meddelelse fra en national kompetent myndighed i en deltagende medlemsstat* Afviklingsinstansen, hvis *den* vurderer, at *betingelserne for nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter, der er omhandlet i direktiv [BRRD]* er opfyldt for så vidt angår en enhed som omhandlet i artikel 2 eller en koncern, der er etableret i en deltagende medlemsstat.
- 1a. *ECB forelægger Afviklingsinstansen oplysninger i henhold til stk. 1 efter anmodning om en vurdering fra Afviklingsinstansen eller fra en national afviklingsmyndighed, hvis en af disse finder, at betingelserne for nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter er opfyldt, for så vidt angår en enhed som omhandlet i artikel 2 eller en koncern, der er etableret i en deltagende medlemsstat.*
- 1b. *Hvis de i stk. 1 omhandlede betingelser er opfyldt, sender Afviklingsinstansen Kommissionen under hensyntagen til oplysningerne omhandlet i stk. 1, et udkast til afgørelse, hvoraf det fremgår, at beføjelserne til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter er udøvet, og hvorvidt disse beføjelser skal udøves alene eller i sammenhæng med en afviklingsforanstaltning jf. proceduren i artikel 16, stk. 4-7.*
5. *Efter modtagelsen af udkastet til afgørelse fra Afviklingsinstansen beslutter Kommissionen, om udkastet til afgørelse skal vedtages og, om beføjelserne til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter skal udøves alene eller i sammenhæng med en afviklingsforanstaltning, jf. proceduren i artikel 16, stk. 4-7.*
6. Hvis *bet*ingelserne i stk. 1 er opfyldt, men at betingelserne for afvikling, jf. artikel 16, stk. 2, ikke er opfyldt, giver Afviklingsinstansen efter en afgørelse fra Kommissionen de nationale afviklingsmyndigheder instruks om at udøve nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne i henhold til artikel 51 og 52 i direktiv [BRRD].
7. Hvis betingelserne *for nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter* i stk. 1 er opfyldt, og betingelserne *for afvikling* i artikel 16, stk. 2, også er opfyldt, finder den i artikel 16, stk. 4-7, omhandlede procedure anvendelse.
8. Afviklingsinstansen påser, at de nationale afviklingsmyndigheder udøver nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne *i overensstemmelse med direktiv [BRRD]*.

9. De nationale afviklingsmyndigheder gennemfører Afviklingsinstansens instrukser og foretager nedskrivningen eller konverteringen af kapitalinstrumenter i overensstemmelse med artikel 26.

Artikel 19

Almindelige principper for afviklingsværktøjer

1. Når Afviklingsinstansen beslutter at anvende et afviklingsværktøj over for en enhed som omhandlet i artikel 2, og denne afviklingsforanstaltning medfører, at kreditorerne lider tab, eller at deres fordringer konverteres, udøver Afviklingsinstansen beføjelsen i henhold til artikel 18 umiddelbart inden eller samtidig med anvendelsen af afviklingsværktøjet.
2. De afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 16, stk. 5, er følgende:
 - a) virksomhedssalgsværktøjet
 - b) broinstitutværktøjet
 - c) værktøjet til adskillelse af aktiver
 - d) bail-in-værktøjet.
3. Når Afviklingsinstansen vedtager ***udkastet til afgørelse*** som omhandlet i artikel 16, stk. 5, tager den hensyn til følgende faktorer:
 - a) aktiverne og passiverne i det institut, der er under afvikling, på grundlag af værdiansættelsen i henhold til artikel 17
 - b) likviditeten for det institut, der er under afvikling
 - c) salgbarheden af franchiseværdien i det institut, der er under afvikling, i lyset af konkurrenceforholdene og de økonomiske forhold på markedet
 - d) den tid, der er til rådighed.
4. Afviklingsværktøjerne kan anvendes enten særskilt eller samlet, bortset fra værktøjet til adskillelse af aktiver, der kun kan anvendes sammen med et andet afviklingsværktøj.
- 4a. ***Med henblik på udførelsen af de opgaver, der påhviler Afviklingsinstansen i henhold til denne forordning, og med det formål at sikre lige vilkår ved anvendelsen af afviklingsværktøjerne vedtager Afviklingsinstansen sammen med Kommissionen en afviklingsmanual indeholdende klare og detaljerede vejledninger for anvendelsen af afviklingsværktøjerne.***

Afviklingsmanualen i første afsnit skal være i form af en delegeret retsakt, som vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 82.

Artikel 20

Afviklingsordning

I den afviklingsordning, der vedtages af Afviklingsinstansen i henhold til artikel 16, stk. 8, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse om afviklingsrammerne, jf. artikel 16, stk. 6, og en eventuel afgørelse om statsstøtte, hvis relevant i analogi hermed, de nærmere bestemmelser om de afviklingsværktøjer, der skal anvendes over for det institut, der er under afvikling, vedrørende som minimum de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2, artikel 22, stk. 2, artikel 23, stk. 2, og artikel 24, stk. 1, og de specifikke beløb og formål, til hvilke Afviklingsfonden skal anvendes, fastsættes.

Under afviklingsproceduren kan Afviklingsinstansen ændre og ajourføre afviklingsordningen, hvis dette er hensigtsmæssigt i lyset af sagens omstændigheder og inden for de afviklingsrammer, som Kommissionen har truffet afgørelse om i henhold til artikel 16, stk. 6.

Artikel 21

Virksomhedssalgsværktøjet

1. Inden for de af Kommissionen fastsatte rammer består virksomhedssalgsværktøjet i overførsel til en køber, der ikke er et broinstitut, af følgende:
 - a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i et institut under afvikling eller
 - b) alle eller nærmere bestemte aktiver, rettigheder eller passiver i et institut under afvikling.
2. For så vidt angår virksomhedssalgsværktøjet fastsættes i den i artikel 16, stk. 8, omhandlede afviklingsordning navnlig:
 - a) hvilke instrumenter, aktiver, rettigheder og passiver der skal overføres af den nationale afviklingsmyndighed i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1 og stk. 7-11, i direktiv [BRRD]
 - b) på hvilke kommercielle vilkår den nationale afviklingsmyndighed under hensyn til omstændighederne og omkostningerne og udgifterne under afviklingsproceduren skal foretage overførslen i henhold til artikel 32, stk. 2-4, i direktiv [BRRD]
 - c) hvorvidt overførselsbeføjelsen kan udøves flere gange af den nationale afviklingsmyndighed, jf. artikel 32, stk. 5 og 6, i direktiv [BRRD]
 - d) ordningerne for den nationale afviklingsmyndigheds udbydning af den pågældende enhed eller de pågældende instrumenter, aktiver, rettigheder og passiver i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1 og 2, i direktiv [BRRD]
 - e) hvorvidt den nationale afviklingsmyndigheds overholdelse af udbydningskravene vil svække afviklingsmålene, jf. stk. 3.
3. Afviklingsinstansen anvender virksomhedssalgsværktøjet uden at skulle overholde udbydningskravene i stk. 2, litra e), hvis den finder, at overholdelse af disse krav vil

svække et eller flere af afviklingsmålene, og navnlig, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) den finder, at der består en væsentlig trussel mod den finansielle stabilitet, og at denne er forårsaget eller forværres af, at det institut, der er under afvikling, er blevet nødlidende eller forventeligt nødlidende
- b) den finder, at overholdelse af de pågældende krav efter alt at dømme vil svække effektiviteten af virksomhedssalgsværktøjet med hensyn til at imødegå truslen eller opfylde afviklingsmålet i artikel 12, stk. 2, litra b).

Artikel 22 *Broinstitutværktøjet*

1. Inden for de rammer, der er fastlagt af Kommissionen, består broinstitutværktøjet i overførsel til et broinstitut af:
 - a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et eller flere institutter under afvikling eller
 - b) alle eller nogle aktiver, rettigheder eller passiver i et eller flere institutter under afvikling.
2. Med hensyn til broinstitutværktøjet fastsættes i afviklingsordningen som omhandlet i artikel 20 navnlig:
 - a) hvilke instrumenter, aktiver, rettigheder og passiver der skal overføres til et broinstitut af den nationale afviklingsmyndighed i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1-9, i direktiv [BRRD]
 - b) ordningerne for den nationale afviklingsmyndigheds etablering og drift af broinstituttet og indstilling af broinstituttets drift, jf. artikel 35, stk. 1-3 og 5-8, i direktiv [BRRD]
 - c) ordningerne for den nationale afviklingsmyndigheds udbydning af broinstituttet eller dets aktiver eller passiver, jf. artikel 35, stk. 4, i direktiv [BRRD].
3. Afviklingsmyndigheden påser, at den samlede værdi af de passiver, der af den nationale afviklingsmyndighed overføres til broinstituttet, ikke overstiger den samlede værdi af de rettigheder og aktiver, der overføres fra det institut, der er under afvikling, eller som tilføres fra andre kilder.
- 3a. *Alle vederlag, der modtages i forbindelse med broinstituttet eller nogle af eller alle broinstituttets ejendomsrettigheder og passiver, skal opfylde de relevante bestemmelser i [BRRD].***

Artikel 23
Værktøj til adskillelse af aktiver

1. Inden for de rammer, der er fastlagt af Kommissionen, består værktøjet til adskillelse af aktiver i overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver i et institut, der er under afvikling, til et porteføljeadministrationsselskab, **der opfylder kravene omhandlet i direktiv [BRRD], for at en juridisk enhed kan være et porteføljeadministrationsselskab.**

2. For så vidt angår værktøjet til adskillelse af aktiver fastsættes i den i artikel 20 omhandlede afviklingsordning navnlig:
 - a) hvilke instrumenter, aktiver, rettigheder og passiver der af den nationale afviklingsmyndighed skal overføres til et porteføljeadministrationsselskab i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1-4 og 6-10, i direktiv [BRRD]
 - b) det vederlag, for hvilket aktiverne af den nationale afviklingsmyndighed overføres til porteføljeadministrationsselskabet, i overensstemmelse med principperne i artikel 17. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at vederlaget kan have en nominel eller negativ værdi.
- 2a. **Alle vederlag, der modtages i forbindelse med porteføljeadministrationsselskabet eller nogle af eller alle porteføljeadministrationsselskabets ejendomsrettigheder og passiver, skal opfylde de relevante bestemmelser i direktiv [BRRD].**

Artikel 24
Bail-in-værktøjet

1. Bail-in-værktøjet kan anvendes til **de formål, der er omhandlet i artikel 37 i direktiv [BRRD].**

Inden for de rammer, der er fastlagt af Kommissionen, vedrørende bail-in-værktøjet, fastsættes i afviklingsordningen navnlig:

- a) det samlede beløb, med hvilket nedskrivningsrelevante passiver skal nedbringes eller konverteres, jf. stk. 6
 - b) de passiver, der kan undtages, jf. stk. 5-13
 - c) målet for og minimumsindholdet af den virksomhedsomlægningsplan, der skal forelægges, jf. stk. 16.
2. ■

Er betingelsen **for bail-in-værktøjet, der skal anvendes til at rekapitalisere en enhed omhandlet i artikel 37, stk. 3, i direktiv [BRRD]** ikke opfyldt, anvendes et af

afviklingsværktøjerne i artikel 19, stk. 2, litra a)-c), og bail-in-værktøjet, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2, litra d), afhængigt af hvad der er mest hensigtsmæssigt.

3. **Passiverne omhandlet i artikel 38, stk. 2, i direktiv [BRRD]** gøres ikke til genstand for nedskrivning og konvertering. █

5. **Udelukkelsen af** visse passiver under ekstraordinære omstændigheder █ fra anvendelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne **kan finde sted i overensstemmelse med artikel 38, stk. 2a, i direktiv [BRRD].**

█

Hvis et nedskrivningsrelevant passiv eller en gruppe af nedskrivningsrelevante passiver udelukkes eller delvis udelukkes, kan omfanget af den nedskrivning eller konvertering, der foretages for andre nedskrivningsrelevante passiver, øges for at tage højde for sådanne udelukkelse, forudsat at omfanget af den nedskrivning og konvertering, der foretages for andre nedskrivningsrelevante passiver, overholder **princippet om, at ingen kreditor påføres større tab, end vedkommende ville være blevet påført, hvis den i artikel 2 omhandlede enhed var blevet opløst ved almindelig insolvensbehandling.**

6. Hvis et nedskrivningsrelevant passiv eller en gruppe af nedskrivningsrelevante passiver udelukkes eller delvis udelukkes, jf. stk. 5, og de tab, der skulle have været dækket af disse passiver, ikke er blevet videregivet fuldt ud til andre kreditorer, kan der fra Afviklingsfonden ydes et bidrag til instituttet under afvikling **til de formål, som er omhandlet og i overensstemmelse med artikel 38 i direktiv [BRRD].**

█

8. Bidraget fra Afviklingsfonden kan finansieres af:

a) det beløb, der er til rådighed for Afviklingsfonden, og som er opkrævet gennem bidrag fra enheder som omhandlet i artikel 2 i overensstemmelse med artikel 66

b) det beløb, der kan opkræves gennem ex post-bidrag i overensstemmelse med artikel 67 inden for en periode på tre år, og

c) de beløb, der er opkrævet fra alternative finansieringskilder i overensstemmelse med artikel 69, hvis de i litra a) og b) omhandlede beløb ikke er tilstrækkelige, **herunder i forbindelse med lånefaciliteten omhandlet i den nævnte artikel.**

9. I **de** ekstraordinære tilfælde, **der er omhandlet i artikel 38, i direktiv [BRRD]**, kan det forsøges at tilvejebringe yderligere finansiering fra alternative finansieringskilder **overensstemmelse med den nævnte artikel.**

█

10. Som et alternativ eller et supplement kan der, når betingelserne **for** et bidrag **fra Afviklingsfonden i henhold til artikel 38 i direktiv [BRRD]** er opfyldt, ydes et bidrag fra midler, der er opkrævet i form af ex ante-bidrag i overensstemmelse med artikel 66, og som endnu ikke er udnyttet.

█

12. Når der træffes afgørelse *om at udelukke visse passiver fra anvendelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne* i henhold til stk. 5, skal der tages behørigt hensyn til *de faktorer, der er omhandlet i artikel 38 i direktiv [BRRD]*. ■
13. Afviklingsinstansen foretager *ved anvendelsen af bail-in-værktøjet en vurdering i overensstemmelse med artikel 41 i direktiv [BRRD]*.
■
14. Udelukkelse i henhold til stk. 5 kan foretages enten med henblik på fuldstændig udelukkelse af et passiv fra nedskrivning eller en begrænsning af omfanget af nedskrivningen for dette passiv.
15. Ved anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne skal kravene vedrørende prioritetsordenen for krav som fastsat i artikel 15 overholdes.
16. Den nationale afviklingsmyndighed fremsender straks til Afviklingsinstansen den virksomhedsmønstersplan, der er modtaget fra den administrator, der er udpeget i henhold til artikel 47, stk. 1, i direktiv [BRRD], efter anvendelsen af bail-in-værktøjet.

Inden to uger efter fremlæggelsen af virksomhedsmønstersplanen underretter afviklingsmyndigheden Afviklingsinstansen om sin vurdering af planen. Senest en måned efter fremlæggelsen af virksomhedsmønstersplanen vurderer Afviklingsinstansen sandsynligheden for, at planen, såfremt den gennemføres, vil genoprette levedygtigheden på lang sigt af enheden som omhandlet i artikel 2. Vurderingen foretages efter aftale med den kompetente myndighed.

Finder Afviklingsinstansen, at planen må anses for at opfylde denne målsætning, tillader den den nationale afviklingsmyndighed at godkende planen, jf. artikel 47, stk. 5, i direktiv [BRRD]. Finder Afviklingsinstansen ikke, at planen må anses for at opfylde denne målsætning, giver den den nationale afviklingsmyndighed instruks om at give administratoren meddelelse om Afviklingsinstansens indsigelser og pålægge administratoren at ændre planen under hensyntagen til disse indsigelser, jf. artikel 47, stk. 6, i direktiv [BRRD]. Dette sker efter aftale med den kompetente myndighed.

Den nationale afviklingsmyndighed fremsender den ændrede plan til Afviklingsinstansen. Afviklingsinstansen giver den nationale afviklingsmyndighed instruks om senest efter en uge at give administratoren meddelelse om, hvorvidt den finder, at den ændrede plan tager behørigt hensyn til de meddelte indsigelser, eller om der kræves yderligere ændringer.

Artikel 25

Afviklingsinstansens overvågning

1. Afviklingsinstansen overvåger nøje de nationale afviklingsmyndigheders gennemførelse af afviklingsordningen. Med henblik herpå skal de nationale afviklingsmyndigheder:
 - a) samarbejde med og bistå Afviklingsinstansen med dennes udøvelse af dens overvågningsforpligtelse

- b) med jævnlige mellemrum som fastsat af Afviklingsinstansen forsyne denne med nøjagtige, pålidelige og fuldstændige oplysninger om gennemførelsen af afviklingsordningen, anvendelsen af afviklingsværktøjerne og udøvelsen af afviklingsbeføjelserne, som de måtte blive anmodet om af Afviklingsinstansen, herunder om følgende:
- i) den driftsmæssige og finansielle situation for instituttet under afvikling, broinstituttet og porteføljeadministrationselskabet
 - ii) den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget i forbindelse instituttets likvidation ved almindelig insolvensbehandling
 - iii) eventuelle verserende retssager i tilknytning til likvidationen af aktiverne i det nødlidende institut, indsigelser mod afviklingsafgørelsen og værdiansættelsen eller i tilknytning til anmodninger om kompensation indgivet af aktionærer eller kreditorer
 - iv) udnævnelse, fjernelse eller udskiftning af evaluatore, administratorer, regnskabskyndige, advokater og andre fagfolk, der måtte være nødvendige for at bistå den nationale afviklingsmyndighed, og gennemførelsen af deres opgaver
 - v) andre spørgsmål, som Afviklingsinstansen måtte indbringe
 - vi) i hvilket omfang og på hvilken måde de nationale afviklingsmyndigheders beføjelser, jf. *afsnit IV*, kapitel V i direktiv [BRRD], udøves af dem
 - vii) den økonomiske levedygtighed, gennemførlighed og gennemførelse af virksomhedsomlægningsplanen som omhandlet i artikel 24, stk. 16.

De nationale afviklingsmyndigheder forelægger Afviklingsinstansen en endelig rapport om gennemførelsen af afviklingsordningen.

2. På grundlag af de indhentede oplysninger kan Afviklingsinstansen give de nationale afviklingsmyndigheder instrukser om ethvert aspekt af gennemførelsen af afviklingsordningen, navnlig elementerne i artikel 20, og udøvelsen af afviklingsbeføjelserne.
3. Hvis det er nødvendigt for at opfylde afviklingsmålene, kan Kommissionen efter en henstilling fra Afviklingsinstansen ■ tage sin afgørelse om afviklingsrammerne op til revision og vedtage de nødvendige ændringer.

Artikel 26

Gennemførelse af afviklingsafgørelser

1. De nationale afviklingsmyndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre den i artikel 16, stk. 8, omhandlede afviklingsafgørelse, navnlig ved at udøve kontrol med de i artikel 2 omhandlede enheder, ved at træffe de nødvendige foranstaltninger i henhold til artikel 64 i direktiv [BRRD] og ved at påse, at sikkerhedsforanstaltningerne i direktiv [BRRD] overholdes. De nationale

afviklingsmyndigheder gennemfører alle afgørelser, som Afviklingsinstansen retter til dem.

Med henblik herpå **og i henhold til denne forordning** anvender de deres beføjelser i henhold til national lovgivning til gennemførelse af direktiv [BRRD] og i overensstemmelse med de i den nationale lovgivning fastsatte betingelser. De nationale afviklingsmyndigheder underretter i fuldt omfang Afviklingsinstansen om udøvelsen af disse beføjelser. De foranstaltninger, de træffer, skal være i overensstemmelse med den i artikel 16, stk. 8, omhandlede afgørelse.

2. Hvis en national afviklingsmyndighed ikke har anvendt en i artikel 16 omhandlet afgørelse eller har anvendt den på en måde, så afviklingsmålene i henhold til denne forordning ikke opfyldes, har Afviklingsinstansen beføjelse til at udstede **direkte** pålæg til et institut under afvikling:
 - a) at overføre specifikke rettigheder, aktiver eller passiver i et institut under afvikling til en anden **juridisk** person
 - b) at kræve konvertering af **alle** gældsinstrumenter, der indeholder kontraktvilkår for konvertering under de i artikel 18 omhandlede omstændigheder.

Afviklingsinstansen skal også have beføjelse til direkte at udøve enhver af anden beføjelse som fastsat i direktiv [BRRD].

3. Instituttet under afvikling efterkommer alle afgørelser som omhandlet i stk. 2. Sådanne afgørelser har forrang for tidligere afgørelser truffet af de nationale myndigheder i samme sag.
4. Når de nationale myndigheder træffer foranstaltninger vedrørende spørgsmål, der er omfattet af en afgørelse truffet i henhold til stk. 2, overholder de denne afgørelse.

Kapitel 4

Samarbejde

Artikel 27

Pligt til at samarbejde

1. Afviklingsinstansen underretter Kommissionen om enhver foranstaltning, den træffer for at forberede en afvikling. Hvad angår oplysninger, der modtages fra Afviklingsinstansen, er medlemmerne af Kommissionen samt Kommissionens personale omfattet af kravet om tavshedspligt, jf. artikel 79.
2. Inden for deres respektive ansvarsområder i henhold til denne forordning arbejder Afviklingsinstansen, **■** de kompetente nationale myndigheder og de nationale afviklingsmyndigheder tæt sammen, **navnlig under afviklingsplanlægningen, i forbindelse med tidlig indgriben og under afviklingen, jf. artikel 7-26. De** forsyner

hinanden med alle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver.

4. Når ECB med henblik på anvendelsen af denne forordning indbyder *den administrerende direktør* for Afviklingsinstansen til at deltage *som observatør* i ECB's tilsynsråd, der er nedsat i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1024/2013, *kan* Afviklingsinstansen udpege en *anden* repræsentant *til at deltage*.
5. Med henblik på anvendelsen af denne forordning udpeger Afviklingsinstansen en repræsentant, som skal deltage i afviklingsudvalget under Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, der er nedsat ved artikel 113 i direktiv [BRRD].
6. Afviklingsinstansen arbejder tæt sammen med den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF), den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) *og enhver lignende fremtidig europæisk struktur*, navnlig i tilfælde hvor EFSF, ESM *eller en lignende fremtidig europæisk struktur* har ydet eller kan forventes at yde direkte eller indirekte finansiell bistand til enheder, der er etableret i en deltagende medlemsstat, navnlig i de ekstraordinære tilfælde, der er omhandlet i artikel 24, stk. 9.
7. Afviklingsinstansen og ECB indgår et aftalememorandum, der beskriver de generelle betingelser for deres samarbejde i henhold til stk. 2. Memorandummet revideres med jævne mellemrum og offentliggøres under forbehold af passende behandling af fortrolige oplysninger.
- 7a. *Afviklingsinstansen og afviklingsmyndighederne i de ikke-deltagende medlemsstater, indgår et aftalememorandum, der i generelle træk beskriver, hvordan de vil samarbejde med hinanden i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver i henhold til direktiv [BRRD].*

Uden at dette berører første afsnit indgår Afviklingsinstansen et aftalememorandum med afviklingsmyndigheden i hver enkelt ikke-deltagende medlemsstat, som er hjemsted for mindst ét globalt systemisk vigtigt institut som defineret i artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

Hvert memorandum revideres med jævne mellemrum og offentliggøres med forbehold for passende behandling af fortrolige oplysninger.

Artikel 28

Informationsudveksling med den fælles afviklingsmekanisme

1. Både Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder er omfattet af en forpligtelse til samarbejde i god tro og til udveksling af oplysninger.
2. Afviklingsinstansen meddeler Kommissionen alle oplysninger, der er relevante for varetagelsen af dens opgaver i henhold til denne forordning og, hvis det er relevant, artikel 107 i TEUF.

Artikel 29

Samarbejde inden for den fælles afviklingsmekanisme og koncernbehandling

Artikel 12, stk. 4, 5, 6 og 15, og artikel 80-83 i direktiv [BRRD] finder ikke anvendelse på forbindelserne mellem deltagende medlemsstaters nationale afviklingsmyndigheder. I stedet finder de relevante bestemmelser i denne forordning anvendelse.

Artikel 30

Samarbejde med ikke-deltagende medlemsstater

Hvis en koncern omfatter enheder, der er etableret i både deltagende medlemsstater og i ikke-deltagende medlemsstater, repræsenterer Afviklingsinstansen, under forbehold af [] denne forordning [] de deltagende medlemsstaters nationale afviklingsmyndigheder i forbindelse med samarbejdet med ikke-deltagende medlemsstater i henhold til artikel 7, 8, 11, 12, 15, 50 og 80-83 i direktiv [BRRD].

Artikel 31

Samarbejde med tredjelandsmyndigheder

Kun Kommissionen og Afviklingsinstansen inden for sine respektive ansvarsområder kan på vegne af de nationale afviklingsmyndigheder i de deltagende medlemsstater indgå de ikke-bindende samarbejdsaftaler, der er omhandlet i artikel 88, stk. 4, i direktiv [BRRD], og skal underrette om dem i henhold til stk. 6 i nævnte artikel.

Kapitel 5

Undersøgelsesbeføjelser

Artikel 32

Anmodninger om oplysninger

1. Med henblik på at varetage opgaverne i **denne forordning** kan Afviklingsinstansen enten direkte eller gennem de nationale afviklingsmyndigheder **gøre fuld brug af alle oplysninger, der findes hos ECB eller de nationale kompetente myndigheder**, kræve, at følgende juridiske eller fysiske personer afgiver alle de oplysninger, der er nødvendige for at varetage de opgaver, der er pålagt Afviklingsinstansen i medfør af denne forordning:
 - a) enheder som omhandlet i artikel 2
 - b) personale i enheder som omhandlet i artikel 2
 - c) tredjeparter, som de enheder, der er omhandlet i artikel 2, har outsourcet funktioner eller aktiviteter til.
2. Enheder [] og personer som omhandlet i stk. 1 [] skal stille de oplysninger til rådighed, som kræves i henhold til stk. 1. Bestemmelser om tavshedspligt fritager ikke disse

enheder og personer fra forpligtelsen til at stille oplysningerne til rådighed. At de krævede oplysninger stilles til rådighed, betragtes ikke som brud på tavshedspligten.

3. Hvis Afviklingsinstansen modtager oplysninger direkte fra disse enheder og personer, stiller den disse oplysninger til rådighed for de berørte nationale afviklingsmyndigheder.
4. Afviklingsinstansen skal løbende kunne indhente alle oplysninger, **der er nødvendige for udøvelsen af dennes funktion, navnlig** om kapital, likviditet, aktiver og passiver for så vidt angår alle institutter, der er omfattet af dens afviklingsbeføjelser .
5. Afviklingsinstansen, de kompetente myndigheder og de nationale afviklingsmyndigheder kan udarbejde et aftalememorandum med en procedure for udveksling af oplysninger. **Udveksling af oplysninger mellem Afviklingsinstansen, de kompetente myndigheder og de nationale afviklingsmyndigheder betragtes ikke som et brud på tavshedspligten.**
6. De kompetente myndigheder, herunder ECB, hvis det er relevant, og de nationale afviklingsmyndigheder samarbejder med Afviklingsinstansen for at fastslå, om nogle af eller alle de krævede oplysninger allerede foreligger. Hvis sådanne oplysninger foreligger, stiller de kompetente myndigheder, herunder ECB, hvis det er relevant, eller de nationale afviklingsmyndigheder disse oplysninger til rådighed for Afviklingsinstansen.

Artikel 33

Generelle undersøgelser

1. Afviklingsinstansen kan med henblik på at varetage de opgaver, som overdrages til den i henhold til **denne forordning**, og under forbehold af andre betingelser, der måtte være fastsat i den relevante EU-lovgivning, foretage alle nødvendige undersøgelser af personer, der er omhandlet i artikel 32, stk. 1, og som er etableret eller beliggende i en deltagende medlemsstat.

Afviklingsinstansen har med henblik herpå ret til at:

- a) kræve udlevering af dokumenter
 - b) undersøge bøger og forretningspapirer tilhørende de i artikel 32, stk. 1, omhandlede personer og tage kopier eller uddrag af sådanne bøger og forretningspapirer
 - c) indhente skriftlige eller mundtlige redegørelser fra de i artikel 32, stk. 1, omhandlede personer eller deres repræsentanter eller personale
 - d) udspørge enhver anden person, der samtykker heri, med det formål at indsamle oplysninger om undersøgelsens genstand.
2. De i artikel 32, stk. 1, omhandlede personer gøres til genstand for undersøgelser, som iværksættes på baggrund af en afgørelse truffet af Afviklingsinstansen.

Hvis en person lægger hindringer i vejen for undersøgelsen, skal de nationale afviklingsmyndigheder i den deltagende medlemsstat, hvori de pågældende lokaler er

beliggende, under iagttagelse af national lovgivning tilbyde den nødvendige bistand og lette adgangen for Afviklingsinstansen til de forretningslokaler, der tilhører de i artikel 32, stk. 1, omhandlede juridiske personer, således at ovennævnte rettigheder kan udøves.

Artikel 34 *Kontrol på stedet*

1. Med henblik på at varetage de i **denne forordning** omhandlede opgaver og under forbehold af andre betingelser, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning, kan Afviklingsinstansen under forbehold af forudgående meddelelse til de berørte nationale afviklingsmyndigheder **og de berørte kompetente myndigheder** foretage alle nødvendige kontroller på stedet af de forretningslokaler, der tilhører de i artikel 32, stk. 1, omhandlede juridiske personer. **Inden den udøver de i artikel 11 nævnte beføjelser, skal Afviklingsinstansen desuden rådføre sig med den kompetente myndighed.** Afviklingsinstansen kan, i det omfang det er nødvendigt for at udføre kontrollerne korrekt og effektivt, foretage kontroller på stedet uden forudgående varsel til disse juridiske personer.
2. Embedsmænd fra Afviklingsinstansen og andre personer bemyndiget af Afviklingsinstansen til at foretage kontrol på stedet kan betræde forretningslokaler og fast ejendom, som tilhører de juridiske personer, der er genstand for en afgørelse om undersøgelse vedtaget af Afviklingsinstansen i henhold til artikel 33, stk. 2, og har alle de beføjelser, der er beskrevet i artikel 33, stk. 1.
3. De i artikel 32, stk. 1, omhandlede juridiske personer underlægges kontrol på stedet, som iværksættes på baggrund af en afgørelse truffet af Afviklingsinstansen.
4. Embedsmænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget eller udpeget af de nationale afviklingsmyndigheder i de medlemsstater, hvor kontrollen skal gennemføres, bistår under overvågning og koordinering af Afviklingsinstansen aktivt embedsmændene fra Afviklingsinstansen og andre personer, der er bemyndiget af Afviklingsinstansen. De har i den forbindelse de beføjelser, der er fastsat i stk. 2. Embedsmænd fra de pågældende deltagende medlemsstaters nationale afviklingsmyndigheder har også ret til at deltage i kontroller på stedet.
5. Fastslår embedsmændene fra Afviklingsinstansen og andre ledsagende personer, der er bemyndiget eller udpeget af Afviklingsinstansen, at en person modsætter sig en kontrol, der er påbudt i henhold til stk. 1, skal de pågældende deltagende medlemsstaters nationale afviklingsmyndigheder yde dem den nødvendige bistand i overensstemmelse med national lovgivning. I det for kontrollen nødvendige omfang omfatter denne bistand også forsegling af forretningslokaler samt bøger eller forretningspapirer. Hvis de pågældende nationale afviklingsmyndigheder ikke har denne beføjelse, anvender de deres beføjelser til at anmode andre nationale **myndigheder** om den nødvendige bistand.

Artikel 35
Dommerkendelse

1. Kræver en kontrol på stedet som omhandlet i artikel 34, stk. 1 og 2, eller den i artikel 34, stk. 5, omhandlede bistand i henhold til national lovgivning en dommerkendelse, anmodes der om en sådan kendelse.
2. Anmodes der om en dommerkendelse som omhandlet i stk. 1, kontrollerer den nationale domstol **straks og uden forsinkelse** ægtheden af Afviklingsinstansens afgørelse og sikrer, at de påtænkte tvangsindgreb hverken er vilkårlige eller urimelige i forhold til undersøgelsens formål. Når den nationale domstol kontrollerer tvangsindgrebenes proportionalitet, kan den anmode Afviklingsinstansen om nærmere forklaringer, navnlig vedrørende grundene til Afviklingsinstansens mistanke om, at en overtrædelse af de i artikel 26 omhandlede retsakter har fundet sted, samt alvoren af den mistænkte overtrædelse og involveringen af den person, der er genstand for tvangsindgrebene. Den nationale domstol skal dog ikke prøve, om kontrollen er nødvendig som sådan, eller kræve at få forelagt oplysninger i Afviklingsinstansens sagsakter. Lovligheden af Afviklingsinstansens afgørelse kan kun indklages for Den Europæiske Unions Domstol.

Kapitel 6

Sanktioner

Artikel 36
Beføjelse til at pålægge administrative sanktioner

1. Hvis Afviklingsinstansen finder, at en enhed som omhandlet i artikel 2 forsætligt eller uagtsomt har gjort sig skyldig i en af de overtrædelser, der er omhandlet i stk. 2, giver den den pågældende nationale afviklingsmyndighed instruks om at pålægge den pågældende enhed, jf. artikel 2, en **administrativ sanktion** i overensstemmelse med direktiv [BRRD].
En sådan enhed anses for forsætligt at have gjort sig skyldig i en overtrædelse, hvis der er objektive faktorer, der viser, at enheden eller dens daglige ledelse med overlæg gjorde sig skyldig i overtrædelser.
2. **De administrative sanktioner** kan pålægges enheder som omhandlet i artikel 2 for følgende overtrædelser:
 - a) hvis de ikke stiller de oplysninger til rådighed, der kræves i henhold til artikel 32
 - b) hvis de ikke underkaster sig en generel undersøgelse i henhold til artikel 33, eller kontrol på stedet i henhold til artikel 34
 - c) hvis de ikke bidrager til Afviklingsfonden i henhold til artikel 66 eller 67
 - d) hvis de ikke efterkommer en afgørelse, som Afviklingsinstansen har rettet til dem i henhold til artikel 26.

3. De nationale afviklingsmyndigheder offentliggør **administrative sanktioner**, der er pålagt i henhold til stk. 1. Såfremt offentliggørelse ville forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade, offentliggør de nationale afviklingsmyndigheder **sanktionen** uden at oplyse om parternes identitet.
4. Afviklingsinstansen udarbejder med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv håndhævelsespraksis og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af denne forordning retningslinjer for anvendelsen af **administrative sanktioner** og tvangsbøder rettet til de nationale afviklingsmyndigheder.

Artikel 37 *Tvangsbøder*

1. Afviklingsinstansen giver den pågældende nationale afviklingsmyndighed instruks om at pålægge den relevante enhed, jf. artikel 2, en tvangsbøde ■ med henblik på at tvinge:
 - a) en **i artikel 2 omtalt enhed** til at efterkomme en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 32
 - b) en person som omhandlet i artikel 32, stk. 1, til at stille fuldstændige oplysninger til rådighed som krævet ved en afgørelse truffet i henhold til nævnte artikel
 - c) en person som omhandlet i artikel 33, stk. 1, til at underkaste sig en undersøgelse og navnlig til at udlevere fuldstændige forretningspapirer, data, procedurer eller alt andet ønsket materiale og til at supplere og korrigere andre oplysninger, som er udleveret i forbindelse med en undersøgelse, der er iværksat ved en afgørelse truffet i henhold til nævnte artikel
 - d) en person som omhandlet i artikel 34, stk. 1, til at underkaste sig en kontrol på stedet som pålagt ved en afgørelse truffet i henhold til nævnte artikel.
2. En tvangsbøde skal være effektiv og forholdsmæssig. Tvangsbøden pålægges som dagbøder, indtil **den i artikel 2 omtalte enhed** eller den pågældende person efterkommer de i stk. 1, litra a)-d), omhandlede afgørelser.
3. En tvangsbøde kan ikke pålægges for en periode på over seks måneder.

DEL III

INSTITUTIONELLE RAMMER

AFSNIT I

AFVIKLINGSINSTANSEN

Artikel 38 *Juridisk status*

1. Hermed oprettes der en fælles afviklingsinstans. Afviklingsinstansen er et EU-agentur med en særlig struktur, som svarer til Afviklingsinstansens opgaver. Den har status som juridisk person.
2. Afviklingsinstansen har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Afviklingsinstansen kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.
3. Afviklingsinstansen repræsenteres af den administrerende direktør.

Artikel 39 *Sammensætning*

1. Afviklingsinstansen er sammensat af:
 - a) den administrerende direktør ***med stemmeret***
 - b) den administrerende vicedirektør ***med stemmeret***
 - c) et medlem ***med stemmeret*** udpeget af Kommissionen
 - d) et medlem udpeget af ECB ***med stemmeret***
 - e) et medlem udpeget af hver af de deltagende medlemsstater, som er repræsentant for den nationale afviklingsmyndighed ***med stemmeret i henhold til artikel 48 og 51.***
 - ea) et medlem udpeget af EBA, der deltager som observatør uden stemmeret.***
2. Den administrerende direktør, den administrerende vicedirektør og de medlemmer af afviklingsinstansen, som Kommissionen og ECB har udpeget, har en mandatperiode på fem år. Mandatperioden kan ikke forlænges, jf. dog artikel 52, stk. 6.
3. Afviklingsinstansens ledelses- og forvaltningsstruktur består af:

- a) plenarmøder, hvor Afviklingsinstansen varetager de i artikel **46** omhandlede opgaver
- b) eksekutivmøder, hvor Afviklingsinstansen varetager de i artikel **50** omhandlede opgaver
- c) en administrerende direktør, der varetager de i artikel **52** omhandlede opgaver.

Artikel 40

Overensstemmelse med EU-lovgivningen

Afviklingsinstansen handler i overensstemmelse med EU-lovgivningen, navnlig de afgørelser, som Kommissionen vedtager i medfør af denne forordning.

Artikel 41

Ansvarlighed

1. Afviklingsinstansen er ansvarlig over for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen for gennemførelsen af denne forordning, jf. stk. 2-8.
2. Afviklingsinstansen forelægger hvert år Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret en rapport om varetagelsen af de opgaver, som den overdrages ved denne forordning. ***Med forbehold af kravene om tavshedspligt vil denne rapport blive offentliggjort på Afviklingsinstansens websted.***
3. Den administrerende direktør forelægger nævnte rapport offentligt for Europa-Parlamentet og for Rådet.
4. Den administrerende direktør deltager efter anmodning fra Europa-Parlamentet i en høring om varetagelsen af afviklingsopgaverne i Europa-Parlamentets kompetente udvalg. ***Der afholdes mindst en årlig høring.***
- 4a. Efter anmodning fra Europa-Parlamentet deltager den administrerende vicedirektør i en høring om udførelsen af afviklingsopgaverne i de kompetente udvalg i Europa-Parlamentet.***
5. Den administrerende direktør kan efter anmodning fra Rådet høres af Rådet om varetagelsen af afviklingsopgaverne.
6. Afviklingsinstansen besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller Rådet stiller den, efter egne procedurer ***så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden for fem uger efter fremsendelsen.***
7. Den administrerende direktør fører efter anmodning fortrolige mundtlige drøftelser bag lukkede døre med formanden og næstformændene for Europa-Parlamentets kompetente udvalg, hvis sådanne drøftelser er nødvendige for udøvelsen af Europa-Parlamentets beføjelser i henhold til traktaten. Der indgås aftale mellem Europa-Parlamentet og Afviklingsinstansen om de nærmere betingelser for tilrettelæggelsen af sådanne drøftelser med henblik på at sikre fuld fortrolighed i overensstemmelse med de fortrolighedsforpligtelser, der ***ved denne forordning og ved artikel 76 i direktiv***

[BRRD] er pålagt Afviklingsinstansen, der fungerer som en national afviklingsmyndighed, jf. artikel 5 i nærværende forordning.

8. Afviklingsinstansen samarbejder i forbindelse med Parlamentets undersøgelser med Parlamentet i overensstemmelse med TEUF. Afviklingsinstansen og Europa-Parlamentet indgår **senest den 1. marts 2015** aftale om passende ordninger vedrørende de praktiske betingelser for udøvelsen af demokratisk ansvarlighed og overvågning i forbindelse med varetagelsen af de opgaver, som overdrages Afviklingsinstansen i henhold til denne forordning. Disse ordninger omfatter bl.a. adgang til oplysninger, samarbejde i forbindelse med undersøgelser og oplysninger om proceduren for udvælgelse af den administrerende direktør **og den administrerende vicedirektør. Disse ordninger skal have en rækkevidde, der svarer rækkevidden af den interinstitutionelle aftale (IIA) mellem Europa-Parlamentet og ECB, som er indgået i henhold til artikel 20, stk. 9 i forordning (EU) nr. 1024/2013.**

Disse ordninger omfatter en aftale mellem Afviklingsinstansen og Europa-Parlamentet om principperne og procedurerne for klassificering, fremsendelse til Parlamentet og udskudt offentliggørelse af andre fortrolige oplysninger end de oplysninger, der er omfattet af den interinstitutionelle aftale, der er indgået i henhold til artikel 20, stk. 9, i forordning (EU) nr. 1024/2013.

Artikel 42

De nationale parlamenter

- 1. **Når Afviklingsinstansen forelægger den i artikel 41, stk. 2, omhandlede rapport, fremsender den samtidig denne rapport direkte til de deltagende medlemsstaters nationale parlamenter.**

De nationale parlamenter kan fremsætte deres begrundede bemærkninger til den pågældende rapport til Afviklingsinstansen.

1. De deltagende medlemsstaters nationale parlamenter kan på grund af Afviklingsinstansens specifikke opgaver efter egne procedurer anmode Afviklingsinstansen om skriftligt at besvare deres eventuelle bemærkninger eller spørgsmål til Afviklingsinstansen vedrørende Afviklingsinstansens funktioner i henhold til denne forordning.
2. En deltagende medlemsstats nationale parlament kan opfordre den administrerende direktør til at deltage i en udveksling af synspunkter vedrørende afvikling af **de i artikel 2 omtalte enheder** i den pågældende medlemsstat sammen med en repræsentant for den nationale afviklingsmyndighed.
3. Denne forordning berører ikke nationale afviklingsmyndigheders ansvar over for de nationale parlamenter i henhold til national lovgivning, for så vidt angår varetagelsen af de opgaver, som ikke overdrages Afviklingsinstansen eller Kommissionen i henhold til denne forordning.

Artikel 43
Uafhængighed

1. Ved varetagelsen af de opgaver, som overdrages Afviklingsinstansen ved denne forordning, handler Afviklingsinstansen og de nationale afviklingsmyndigheder uafhængigt og i almenhedens interesse.
2. De medlemmer af Afviklingsinstansen, der er nævnt i artikel 39, stk. 2, handler uafhængigt og objektivt og udelukkende i hele Unionens interesse og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU's institutioner eller organer, medlemsstaternes regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Artikel 43a
Generelle principper gældende for Afviklingsinstansen

Afviklingsinstansen skal opfylde følgende betingelser:

- a) den skal handle uafhængigt i overensstemmelse med artikel 43*
- b) dets medlemmer skal have den nødvendige ekspertise om omstrukturering af banker og bankers insolvens*
- c) den skal have kapacitet til at håndtere store bankkoncerner*
- d) den skal have kapacitet til at handle hurtigt og upartisk*
- e) den skal sikre, at der tages tilstrækkeligt højde for national finansiel stabilitet og finansiel stabilitet i Unionen og på det indre marked, og*
- f) den skal være ansvarlig over for Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 41.*

Artikel 44
Hjemsted

Afviklingsinstansen har hjemsted i Bruxelles, Belgien.

AFSNIT II

AFVIKLINGSINSTANSENS PLENARMØDER

Artikel 45
Deltagelse i plenarmøder

Alle Afviklingsinstansens medlemmer deltager i plenarmøderne.

Artikel 46

Opgaver

1. Afviklingsinstansen har på et plenarmøde til opgave:
 - a) hvert år senest den 30. november på grundlag af et udkast fra den administrerende direktør at vedtage Afviklingsinstansens arbejdsprogram for det følgende år **■** og fremsende det til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ECB til orientering; ***gennemførelsen af dette overvåges og kontrolleres af Afviklingsinstansen på plenarmødet***
 - b) at vedtage, ***overvåge og kontrollere*** Afviklingsinstansens årsbudget, jf. artikel 58, stk. 2
 - ba) afgive udtalelser og/eller anbefalinger om den administrerende direktørs udkast til rapport, jf. artikel 52, stk. 2, litra g)***
 - c) at træffe afgørelse om frivillig låntagning mellem finansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 68, gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 72 og lån til indskudsgarantiordninger i overensstemmelse med artikel 73, ***stk. 4***
 - d) at vedtage ***årsrapporten*** om Afviklingsinstansens aktiviteter, jf. artikel 41, ***som*** skal indeholde en nærmere beskrivelse af budgettets gennemførelse
 - e) at vedtage de finansielle regler, som finder anvendelse på Afviklingsinstansen, jf. artikel 61
 - f) at vedtage en strategi til bekæmpelse af svig, som står i et rimeligt forhold til de relevante risici for svig under hensyntagen til en cost-benefit-analyse af de foranstaltninger, der skal iværksættes
 - g) at vedtage regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter i forhold til medlemmerne
 - h) at vedtage forretningsordenen
 - i) i overensstemmelse med stk. 2 og med hensyn til Afviklingsinstansens personale at udøve de beføjelser, som personalevedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter ("ansættelsesmyndighedsbeføjelser")
 - j) at vedtage passende gennemførelsesbestemmelser til vedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i overensstemmelse med vedtægtens artikel 110
 - k) at udpege en regnskabsfører, som skal være funktionelt uafhængig i udøvelsen af sit hverv, og som vedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte skal finde anvendelse på

- l) at sikre passende opfølgning på resultaterne og henstillingerne fra de interne eller eksterne revisionsberetninger og evalueringer samt fra undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)
 - m) at træffe alle afgørelser vedrørende etablering af Afviklingsinstansens interne strukturer og om nødvendigt ændring heraf.
2. Afviklingsinstansen skal i overensstemmelse med artikel 110 i personalevedtægten på et plenarmøde træffe en afgørelse i henhold til artikel 2, stk. 1, i vedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, hvorved de relevante beføjelser som ansættelsesmyndighed tillægges den administrerende direktør, og om fastlæggelse af de betingelser, hvorunder denne uddelegering af beføjelser kan suspenderes. Den administrerende direktør bemyndiges til at subdelegere disse beføjelser.

Afviklingsinstansen kan under ekstraordinære omstændigheder på et plenarmøde ved en afgørelse midlertidigt suspendere de ansættelsesmyndighedsbeføjelser, der er uddelegeret til den administrerende direktør, og de beføjelser, denne måtte have subdelegeret, og selv udøve dem eller uddelegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end den administrerende direktør.

Artikel 47

Afholdelse af Afviklingsinstansens plenarmøder

1. Den administrerende direktør indkalder til Afviklingsinstansens plenarmøder.
2. Afviklingsinstansen afholder mindst to ordinære plenarmøder om året. Den træder desuden sammen på den administrerende direktørs initiativ, efter anmodning fra Kommissionen eller efter anmodning fra mindst en tredjedel af medlemmerne.
3. Afviklingsinstansen kan invitere observatører til at deltage i plenarmøder på ad hoc-basis. ***Ikke mindst kan Afviklingsinstansen indbyde en repræsentant for ESM til at deltage som observatør.***
4. Afviklingsinstansen sørger for sekretariatsbistand på Afviklingsinstansens plenarmøder.

Artikel 48

Beslutningstagning

1. På plenarmøder træffer Afviklingsinstansen afgørelser med et simpelt flertal af sine medlemmer, ***jf. artikel 39, stk. 1, litra a)-e***. Der kræves dog et flertal på to tredjedele af ***disse*** medlemmer til de afgørelser, der er nævnt i artikel **46**, stk. 1, litra c).
2. Den administrerende direktør deltager i afstemningen.
3. Afviklingsinstansen vedtager og offentliggør sin forretningsorden. I forretningsordenen fastsættes de nærmere afstemningsregler, herunder regler for, hvornår et medlem kan handle på et andet medlems vegne, samt i givet fald også reglerne for, hvornår Afviklingsinstansen er beslutningsdygtig.

AFSNIT III

AFVIKLINGSINSTANSENS EKSEKUTIVMØDER

Artikel 49

Deltagelse i eksekutivmøder

1. De medlemmer af Afviklingsinstansen, som er nævnt i artikel 39, stk. 1, litra a)-d), deltager i Afviklingsinstansens eksekutivmøder.
 2. Ved drøftelser vedrørende en enhed som omhandlet i artikel 2 eller en gruppe enheder, som kun er etableret i en enkelt deltagende medlemsstat, deltager det medlem, der er udpeget af den pågældende medlemsstat, også i drøftelserne og i beslutningstagningen i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1 .
 3. Ved drøftelser vedrørende en grænseoverskridende koncern deltager det medlem, der er udpeget af den medlemsstat, hvor koncernafviklingsmyndigheden befinder sig, samt de medlemmer, der er udpeget af de medlemsstater, hvor et datterselskab eller en enhed, der er omfattet af det tilsyn på et konsolideret grundlag, er etableret, **også** i drøftelserne og i beslutningstagningen i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2 .
- 3a. De i artikel 39, stk. 1, litra a)-d), omtalte medlemmer af Afviklingsinstansen sikrer, at afviklingsafgørelserne og -foranstaltningerne, navnlig vedrørende anvendelsen af Afviklingsfonden, som træffes af de forskellige sammensætninger af Afviklingsinstansens eksekutivmøder, er sammenhængende, hensigtsmæssige og rimelige.**

Artikel 50

Opgaver

1. Afviklingsinstansens plenarmøder bistås gennem eksekutivmøder i Afviklingsinstansen.
 2. Afviklingsinstansen har på et eksekutivmøde til opgave:
 - a) at forberede **alle** de afgørelser, som Afviklingsinstansen skal træffe på et plenarmøde
 - b) at træffe alle afgørelser med henblik på at gennemføre denne forordning.
- 2a. Opgaverne for bestyrelsen i sin udøvende session, som henvist til i stk. 2, omfatter:**
- i) **at udarbejde, vurdere og godkende afviklingsplaner i overensstemmelse med artikel 7-9**
 - ia) **at fastsætte minimumskrav for egne midler og afviklingsrelevante passiver, som institutter og moderselskaber skal opretholde i henhold til artikel 10**

- i) tidligst muligt at fremsende **et forslag til afgørelse i henhold til artikel 16 ledsaget af** alle relevante oplysninger til Kommissionen, således at Kommissionen kan foretage en vurdering og træffe en begrundet afgørelse i henhold til artikel 16, stk. 6
 - ii) at træffe afgørelse om del II i Afviklingsinstansens budget vedrørende Afviklingsfonden.
3. Afviklingsinstansen kan i hastende tilfælde om nødvendigt på et eksekutivmøde træffe visse midlertidige afgørelser på vegne af Afviklingsinstansens plenarmøde, navnlig vedrørende den administrative forvaltning, herunder budgetspørgsmål.
 4. Afviklingsinstansen træder sammen i et eksekutivmøde på den administrerende direktørs initiativ eller efter anmodning fra **et af** medlemmerne.
 5. Afviklingsinstansen fastsætter på et plenarmøde forretningsordenen for eksekutivmødet.

Artikel 51 Beslutningstagning

1. Ved drøftelser vedrørende en enkelt enhed eller en koncern, som kun er etableret i en enkelt deltagende medlemsstat, **skal** Afviklingsinstansen på sine eksekutivmøder **tilstræbe at opnå konsensus. Er det ikke muligt at opnå konsensus, træffer Afviklingsmyndigheden sine afgørelser** med et simpelt flertal af **de stemmeberettigede medlemmer, jf. artikel 39, stk. 1, litra a)-d) og de deltagende medlemmer, jf. artikel 49, stk. 2.** I tilfælde af stemmelighed har den administrerende direktør den afgørende stemme.
2. Ved drøftelser vedrørende en grænseoverskridende koncern **skal** Afviklingsinstansen på sine eksekutivmøder **tilstræbe at opnå konsensus. Er det ikke muligt at opnå konsensus, træffer Afviklingsmyndigheden sine afgørelser** med et simpelt flertal af **de stemmeberettigede medlemmer, jf. artikel 39, stk. 1, litra a)-d) og de deltagende medlemmer, jf. artikel 49, stk. 3.** De medlemmer af Afviklingsinstansen, som er nævnt i artikel 39, stk. 1, litra a)-d), og det medlem, der er udpeget af den medlemsstat, hvor koncernafviklingsmyndigheden befinder sig, har hver én stemme. **Den nationale afviklingsmyndighed i hver** deltagende medlemsstater, hvor et datterselskab eller en enhed, der er omfattet af det konsoliderede tilsyn, er etableret, har hver stemmeret svarende til en brøkdel af en stemme. I tilfælde af stemmelighed har den administrerende direktør den afgørende stemme.
3. Afviklingsinstansen vedtager og offentliggør på et eksekutivmøde forretningsordenen for eksekutivmøder.

Den administrerende direktør indkalder på eget initiativ eller efter anmodning fra **et af dens** medlemmer til Afviklingsinstansens eksekutivmøder, og møderne ledes af den administrerende direktør. **På et eksekutivmøde** kan Afviklingsinstansen invitere observatører til at deltage i **dens møder** på ad hoc-basis. **Ikke mindst kan Afviklingsinstansen indbyde en repræsentant for ESM til at deltage som observatør.**

AFSNIT IV

DEN ADMINISTRERENDE DIREKTØR OG DEN ADMINISTRERENDE VICEDIREKTØR

Artikel 52 Udpegelse og opgaver

1. Afviklingsinstansen ledes af en administrerende direktør, som er ansat på fuld tid, og som ikke varetager hverv på nationalt plan.
2. Den administrerende direktør er ansvarlig for:
 - a) at forberede Afviklingsinstansens arbejde, på plenarmøder og eksekutivmøder, og at indkalde til og lede dens møder
 - b) alle personaleanliggender
 - c) den daglige ledelse
 - d) at gennemføre Afviklingsinstansens budget, jf. artikel 58, stk. 3
 - e) Afviklingsinstansens forvaltning
 - f) at gennemføre Afviklingsinstansens årlige arbejdsprogram
 - g) hvert år at udarbejde et udkast til en rapport med et afsnit om Afviklingsinstansens afviklingsvirksomhed og et afsnit om finansielle og administrative anliggender.
3. Den administrerende direktør bistås af en administrerende vicedirektør.

Den administrerende vicedirektør varetager den administrative direktørs opgaver i dennes fravær.
4. Den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør udpeges på grundlag af kvalifikationer, kendskab til bank- og finansanliggender samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og med finansiell regulering.

Den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør udvælges ved en åben udvælgelsesprocedure, som skal være i overensstemmelse med princippet om en ligelig kønsfordeling, og som Europa-Parlamentet og Rådet skal holdes behørigt underrettet om.

5. ***Kommissionen fremsender en liste med kandidater til stillingerne som administrerende direktør og administrerende vicedirektør til det kompetente udvalg i Europa-Parlamentet.***

Kommissionen ***forelægger et forslag til*** udpegelse af den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør ***til godkendelse af Europa-Parlamentet. Når dette***

forslag er godkendt, vedtager Rådet en gennemførelsesbeslutning om udpegelse af den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør ■ .

6. Uanset artikel 39, stk. 2, har den første administrerende vicedirektør, som udpeges efter denne forordnings ikrafttræden, en mandatperiode på tre år; denne periode kan forlænges én gang med en periode på fem år. Den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør fortsætter med at varetage deres hverv, indtil deres afløsere er udpeget.
7. ■ En administrerende vicedirektør, hvis mandatperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i endnu en udvælgelsesprocedure til samme stilling ved udløbet af den samlede periode.
8. Hvis den administrerende direktør eller den administrerende vicedirektør ikke længere opfylder de betingelser, der er nødvendige for at varetage deres opgaver, eller hvis de har begået en alvorlig forseelse kan Rådet efter forslag fra Kommissionen, *som er blevet godkendt* af Europa-Parlamentet, *vedtage en gennemførelsesbeslutning* om at fratage vedkommende embedet.

Med henblik herpå kan Europa-Parlamentet og Rådet meddele Kommissionen, at de finder, at betingelserne for at fratage den administrerende direktør eller den administrerende vicedirektør embedet er opfyldt, hvilket Kommissionen skal reagere på.

Artikel 43 Uafhængighed

1. Den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør varetager deres opgaver i overensstemmelse med Kommissionens og Afviklingsinstansens afgørelser.

Den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør må ved deltagelse i Afviklingsinstansens drøftelser og beslutningstagning hverken søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, de skal give udtryk for deres egne synspunkter og stemme uafhængigt af andre. Den administrerende vicedirektør er i forbindelse med nævnte drøftelser og beslutningstagning ikke underlagt den administrerende direktørs myndighed.
2. Hverken medlemsstaterne eller andre offentlige eller private organer må søge at påvirke den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver.
3. I overensstemmelse med vedtægten, jf. artikel 78, stk. 6, skal den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør efter tjenesteperiodens ophør overholde pligten til at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

AFNIT V

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 54

Ressources

Afviklingsinstansen er ansvarlig for at afsætte de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer til varetagelsen af de opgaver, som den overdrages ved denne forordning.

Artikel 55

Budget

1. Der udarbejdes overslag over alle Afviklingsinstansens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, svarende til kalenderåret, og de opføres i Afviklingsinstansens budget.
2. Indtægterne og udgifterne på Afviklingsinstansens budget skal balancere.
3. Budgettet består af to dele: Del I vedrørende Afviklingsinstansens administration og del II vedrørende Afviklingsfonden.

Artikel 56

Del I i budgettet vedrørende Afviklingsinstansens administration

1. Indtægterne i budgettets del I består af de årlige bidrag, som er nødvendige for at dække de **årlige skønnede** administrative udgifter, jf. artikel 62, stk. 1, litra a).
2. Udgifterne i budgettets del I omfatter som minimum udgifter til personale, løn, administration, infrastruktur, videreuddannelse og driftsudgifter.

Artikel 57

Del II i budgettet vedrørende Afviklingsfonden

1. Indtægterne i budgettets del II består navnlig af følgende:
 - a) bidrag fra institutter etableret i de deltagende medlemsstater, jf. artikel 62, med undtagelse af det årlige bidrag, som er nævnt i artikel 62, stk. 1, litra a);
 - b) lån fra andre afviklingsfinansieringsordninger i ikke-deltagende medlemsstater, jf. artikel 68, stk. 1

- c) lån fra finansielle institutter eller andre tredjeparter, jf. artikel 69, **herunder inden for rammerne af den i artiklen omtalte lånefacilitet**
 - d) afkast ved investering af de beløb, som Afviklingsfonden er i besiddelse af, jf. artikel 70.
2. Udgifterne i budgettets del II består navnlig af følgende:
- a) udgifter til de formål, der er omhandlet i artikel 71
 - b) investeringer i overensstemmelse med artikel 70
 - c) renter på lån fra andre afviklingsfinansieringsordninger i ikke-deltagende medlemsstater, jf. artikel 68, stk. 1
 - d) renter på lån fra finansielle institutter eller andre tredjeparter, jf. artikel 69, **herunder inden for rammerne af den i artiklen omtalte lånefacilitet**

Artikel 58

Udarbejdelse og gennemførelse af budgettet

1. Den administrerende direktør udarbejder senest den 15. februar hvert år et overslag over Afviklingsinstansens indtægter og udgifter for det kommende år og sender det senest den 31. marts hvert år til Afviklingsinstansen til godkendelse på et plenarmøde.
2. Afviklingsinstansen vedtager på et plenarmøde Afviklingsinstansens budget på grundlag af overslaget. Det tilpasses om nødvendigt i overensstemmelse hermed ***efter tilsyn og kontrol fra Afviklingsinstansens side på et plenarmøde.***
3. Den administrerende direktør gennemfører Afviklingsinstansens budget.

Artikel 59

Revision og kontrol

1. Der indføres en intern revisionsfunktion i Afviklingsinstansen, som skal varetages under overholdelse af de gældende internationale standarder. Den interne revisor, der udpeges af Afviklingsinstansen, er over for denne ansvarlig for at efterprøve, om Afviklingsinstansens systemer og procedurer til gennemførelse af budgettet fungerer tilfredsstillende.
2. Den interne revisor rådgiver Afviklingsinstansen med hensyn til risikostyring ved at afgive uafhængige udtalelser om forvaltnings- og kontrolsystemernes kvalitet og ved at fremsætte henstillinger til forbedring af betingelserne for transaktionernes gennemførelse og til fremme af forsvarlig økonomisk forvaltning.
3. Det er Afviklingsinstansens ansvar at indføre de interne kontrolsystemer og -procedurer, der er nødvendige for varetagelsen af den interne revisors opgaver.

Artikel 60
Regnskabsaflæggelse og decharge

1. Den administrerende direktør varetager opgaven som anvisningsberettiget.
2. Senest den 1. marts i det følgende regnskabsår fremsender Afviklingsinstansens regnskabsfører det foreløbige regnskab til **Afviklingsinstansen**.
3. Senest den 31. marts hvert år fremsender Afviklingsinstansen via et eksekutivmøde Afviklingsinstansens foreløbige regnskab for det foregående regnskabsår til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
4. Den administrerende direktør udarbejder efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger til Afviklingsinstansens foreløbige regnskab på eget ansvar Afviklingsinstansens endelige regnskab og fremsender det til Afviklingsinstansen til godkendelse på et plenarmøde.
5. Senest den 1. juli i det følgende regnskabsår fremsender den administrerende direktør det endelige regnskab til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
6. Den administrerende direktør sender senest den **1.** juli Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger.
7. Det endelige regnskab offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende senest den 15. november i det følgende år.
8. Afviklingsinstansen meddeler på et plenarmøde den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet.
9. Efter anmodning fra Europa-Parlamentet forelægger den administrerende direktør alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige i forbindelse med Afviklingsinstansens regnskaber.
- 9a. *Efter gennemgang af det endelige regnskab, som Afviklingsinstansen har udarbejdet i henhold til denne artikel, udarbejder Revisionsretten en beretning om sine konklusioner og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 1. december efter hvert regnskabsår.***
- 9b. *Revisionsrettens beretning skal navnlig vedrøre:***
 - a) *økonomien og effektiviteten i anvendelsen af midlerne (herunder midler fra Afviklingsfonden)***
 - b) *enhver eventualforpligtelse, enten for Afviklingsinstansen, Kommissionen eller andre, der opstår som følge af Kommissionens og Afviklingsinstansens udførelse af deres opgaver i henhold til denne forordning.***

Artikel 61
Finansielle regler

Afviklingsinstansen vedtager efter høring af Revisionsretten og Kommissionen interne finansielle regler med angivelse navnlig af den procedure, der skal følges ved opstilling og gennemførelse af budgettet.

De finansielle regler skal, i det omfang det er foreneligt med Afviklingsinstansens særlige karakter, bygge på den rammefinansforordning, der er vedtaget for organer oprettet i henhold TEUF, jf. artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 [...] ¹.

Artikel 62
Bidrag

1. Enheder som omhandlet i artikel 2 bidrager til Afviklingsinstansens budget i overensstemmelse med denne forordning og de delegerede retsakter om bidrag, der er vedtaget i medfør af stk. 5. Bidragene består af følgende:
 - a) de årlige bidrag, som er nødvendige for at dække de administrative udgifter
 - b) de årlige ex ante-bidrag, som er nødvendige for at nå fondens målfinansieringsniveau, jf. artikel 65, og som er beregnet i overensstemmelse med artikel 66
 - c) de ekstraordinære ex post-bidrag, som er beregnet i overensstemmelse med artikel 67.
2. Bidragene fastsættes til en størrelse, der sikrer, at indtægterne i princippet er tilstrækkelige til, at Afviklingsinstansens budget hvert år balancerer, og at Afviklingsfonden kan varetage sine opgaver.
3. Afviklingsinstansen fastsætter *efter høring af den kompetente myndighed* i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er nævnt i stk. 5, de bidrag, som hver enhed som omhandlet i artikel 2 skal betale, i en afgørelse, som rettes til den berørte enhed. Afviklingsinstansen anvender procedure- og indberetningsregler samt andre regler for at sikre, at bidragene indbetales fuldt ud og rettidigt.
4. De beløb, der opkræves i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3, må kun anvendes til denne forordnings formål.
5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter om bidrag i overensstemmelse med artikel 82 for at:
 - a) fastsætte bidragstyperne, og i hvilke tilfælde disse skal betales, hvordan bidragene beregnes, hvorledes de skal betales

¹ *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).*

- b) præcisere de i stk. 3 nævnte registrerings-, regnskabs- og indberetningsregler samt andre regler, der er nødvendige for at sikre, at bidragene betales fuldt ud og rettidigt
- c) fastsætte bidragsordningen for institutter, som er meddelt tilladelse til at drive virksomhed, efter at Afviklingsfonden har nået til sit målniveau
- d) fastsætte de årlige bidrag, som er nødvendige for at dække Afviklingsinstansens administrative udgifter, indtil den bliver fuldt operationel.

Artikel 63
Forholdsregler mod svig

1. For at fremme bekæmpelsen af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter i henhold til forordning (EF) nr. 1073/1999 skal Afviklingsinstansen senest seks måneder efter den dato, hvor den bliver operationel, tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtage passende bestemmelser, som finder anvendelse på samtlige af Afviklingsinstansens ansatte under anvendelse af den standardafgørelse, der findes i bilaget til nævnte aftale.
2. Den Europæiske Revisionsret har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle modtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget *midler* gennem Afviklingsinstansen.
3. OLAF kan efter bestemmelserne og procedurerne i forordning (EF) nr. 1073/1999 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en kontrakt, der finansieres af Afviklingsinstansen.

Kapitel 2

Den Fælles Bankafviklingsfond

AFDELING 1

OPRETTELSE AF FONDEN

Artikel 64
Almindelige bestemmelser

1. Hermed oprettes Den Fælles Bankafviklingsfond.
2. Afviklingsinstansen anvender udelukkende Afviklingsfonden til at sikre, at afviklingsværktøjerne og -beføjelserne anvendes på effektiv vis og i

overensstemmelse med afviklingsmålene og de overordnede afviklingsprincipper . Hverken Unionens budget *eller medlemsstaters nationale budgetter* kan holdes ansvarlige for Fondens udgifter eller tab *eller eventuelle forpligtelser indgået af Afviklingsinstansen*.

3. Afviklingsinstansen er fondens ejer.

Artikel 65

Målfinansieringsniveau

1. Senest 10 år efter denne forordnings ikrafttræden skal Afviklingsfonden råde over finansielle midler svarende til mindst **den procentdel** af de indskud i alle de kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i de deltagende medlemsstater, som er garanteret i henhold til direktiv [indskudsgarantiordninger] **og i henhold til artikel 93, stk. 1 i direktiv [BRDD]**.
2. I den i stk. 1 omhandlede indledende periode fordeles de bidrag til Afviklingsfonden, der beregnes i overensstemmelse med artikel 66 og opkræves i overensstemmelse med artikel 62, så jævnt som muligt over perioden, indtil målniveauet er nået, medmindre de afhængigt af omstændighederne kan fremskyndes i betragtning af gunstige markedsforhold eller finansieringsbehovene.
3. Afviklingsinstansen kan forlænge den indledende periode med højst fire år, hvis Afviklingsfonden foretager samlede udbetalinger på over **den i artikel 93, stk. 2 i direktiv [BRRD] nævnte procentdel** af det samlede beløb i stk. 1.
4. Hvis de disponible finansielle midler efter den indledende periode i stk. 1 falder til under målniveauet, jf. stk. 1, skal der opkræves bidrag beregnet i overensstemmelse med artikel 66, indtil målniveauet er nået. Andrager de disponible finansielle midler under halvdelen af målniveauet, **fastsættes** de årlige bidrag **i overensstemmelse med artikel 93, stk. 3, i direktiv [BRRD]**.
5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 82 med henblik på at præcisere følgende:
 - a) kriterierne for fordeling over perioden af de beregnede bidrag, jf. stk. 2
 - b) de omstændigheder, hvorunder betalingen af bidrag kan fremskyndes, jf. stk. 2
 - c) kriterierne for fastlæggelse af det antal år, hvormed den indledende periode i stk. 1 kan forlænges, jf. stk. 3
 - d) kriterierne for fastlæggelse af de årlige bidrag, jf. stk. 4.

Artikel 66

Ex ante-bidrag

1. De enkelte institutters individuelle bidrag opkræves mindst en gang om året og beregnes pro rata på grundlag af deres samlede passiver eksklusive kapitalgrundlag og dækkede indskud i forhold til de samlede passiver eksklusive kapitalgrundlag og dækkede

indskud for alle de institutter, der er meddelt tilladelse på de deltagende medlemsstaters område.

Det tilpasses i forhold til det enkelte instituts risikoprofil i overensstemmelse med kriterierne i de delegerede retsakter, der er nævnt i artikel 94, stk. 7, i direktiv [BRRD].

2. De disponible finansielle midler, der skal tages i betragtning med henblik på at nå det i artikel 65 fastsatte målfinansieringsniveau, kan omfatte **kontanter, kontantækvivalenter, aktiver, der betegnes som likvide aktiver af høj kvalitet under likviditetsdækningsgraden eller** betalingsforpligtelser, som er fuldt dækket ind af sikkerhedsstillelse med aktiver med lav risiko, der ikke er behæftet med tredjepartsrettigheder, og som er til rådighed og øremærket til anvendelse af Afviklingsinstansen til de i artikel 71, stk. 1, fastsatte formål. Disse uigenkaldelige betalingsforpligtelsers andel må ikke overstige **den i artikel 94. stk. 3, i direktiv [BRRD] fastsatte procentdel** af de samlede bidrag, der opkræves i overensstemmelse med stk. 1.
 - 2a. **De individuelle bidrag fra hver af de i stk. 1 omtalte institutioner er endelige og kan under ingen omstændigheder godtgøres med tilbagevirkende kraft.**
 - 2b. **Når deltagende medlemsstater allerede har oprettet nationale afviklingsfinansieringsordninger, kan de sørge for, at de nationale afviklingsfinansieringsordninger anvender de økonomiske midler, de har til rådighed, som er indsamlet fra institutter på et tidligere tidspunkt i form af ex-ante-bidrag, til at godtgøre institutter for de ex-ante-bidrag, som disse institutter måtte skulle indbetale til fonden. Denne godtgørelse sker med forbehold af medlemsstaternes forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/18/EF.**
3. **Uden at det berører stk. 1, andet afsnit, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 82 med henblik på at præcisere følgende:**
 - a) metoden til beregning af individuelle bidrag, jf. stk. 1
 - b) kvaliteten af den sikkerhedsstillelse, der dækker betalingsforpligtelserne, jf. stk. 2
 - c) kriterierne for beregning af betalingsforpligtelsernes andel, jf. stk. 2.

Artikel 67

Ekstraordinære ex post-bidrag

1. Er de disponible finansielle midler ikke tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af Afviklingsfonden, opkræver Afviklingsinstansen i overensstemmelse med artikel 62 ekstraordinære ex post-bidrag hos de institutter, der er meddelt tilladelse på de deltagende medlemsstaters område, for at dække de yderligere beløb. Disse ekstraordinære bidrag fordeles på institutterne efter reglerne i artikel 66 og **i overensstemmelse med artikel 95, stk. 1, i direktiv [BRRD].**

2. Afviklingsinstansen kan i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er nævnt i stk. 3, helt eller delvist fritage et institut fra forpligtelsen til at betale ex post-bidrag, jf. stk. 1, hvis de samlede betalinger, der er omhandlet i artikel 66 og i stk. 1, kan bringe indfrielsen af andre kreditorers krav mod det i fare. En sådan fritagelse indrømmes højst i en periode på seks måneder, men kan fornyes efter anmodning fra instituttet.
3. Kommissionen har beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 82 med henblik på at præcisere, under hvilke forhold og på hvilke betingelser en enhed som omhandlet i artikel 2 kan fritages helt eller delvist fra ex post-bidrag, jf. stk. 2.

Artikel 68

Frivillig låntagning mellem finansieringsordninger

1. Afviklingsinstansen kan fremsætte anmodning om lån til Afviklingsfonden fra alle andre afviklingsfinansieringsordninger i ikke-deltagende medlemsstater, hvis:
 - a) de beløb, der er opkrævet i henhold til artikel 66, ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af Afviklingsfonden
 - b) de ekstraordinære ex post-bidrag i artikel 67 ikke er umiddelbart tilgængelige
2. Disse afviklingsfinansieringsordninger træffer afgørelse om en sådan anmodning i overensstemmelse med artikel 97 i direktiv [BRRD]. Lånevilkårene er omfattet af artikel 97, stk. 3, litra a)-c), i nævnte direktivet.

Artikel 69

Alternative finansieringsmidler

1. Afviklingsinstansen **bestræber sig på** at indgå kontrakter om låntagning eller andre former for støtte til Afviklingsfonden fra finansieringsinstitutter eller andre tredjeparter, hvis de beløb, der er opkrævet i overensstemmelse med artikel 66 og 67, ikke er umiddelbart tilgængelige eller tilstrækkelige til at dække udgifterne i forbindelse med anvendelsen af Afviklingsfonden.

Navnlig bestræber Afviklingsinstansen sig på at indgå kontrakt om en lånefacilitet for fonden, helst gennem et europæisk offentligt instrument for at sikre den umiddelbare adgang til tilstrækkelige finansielle midler, der kan anvende i overensstemmelse med artikel 71, hvis de beløb, der er opkrævet i overensstemmelse med artikel 66 og 67, ikke er tilstrækkelige. Ethvert lån fra denne lånefacilitet tilbagebetales af Afviklingsfonden inden for en aftalt frist.
2. Den låntagning eller de andre former for støtte, som er nævnt i stk. 1, skal i overensstemmelse med artikel 62 tilbagebetales fuldt ud, inden lånet udløber.

3. Eventuelle udgifter i forbindelse med anvendelsen af den i stk. 1, omhandlede låntagning afholdes af Afviklingsinstansen og ikke over EU-budgettet eller af de deltagende medlemsstater.

AFDELING 2

FORVALTNING AF AFVIKLINGSFONDEN

Artikel 70 Investeringer

1. Afviklingsinstansen forvalter Afviklingsfonden og kan anmode Kommissionen om at varetage visse opgaver i forbindelse med forvaltningen af fonden.
2. De beløb, der modtages fra et institut, der er under afvikling, eller fra et broinstitut, renter og andre investeringsafkast samt eventuelle andre indtægter skal udelukkende gå til Afviklingsfonden.
3. Afviklingsinstansen ***fører en forsigtig og sikker investeringspolitik, navnlig ved at investere*** de beløb, som Afviklingsfonden er i besiddelse af, i **■** aktiver af stor kreditkvalitet. Investeringerne bør være tilstrækkeligt ***samt sektoralt og geografisk diversificerede for at imødegå koncentrationsrisici***. Afkastet af disse investeringer skal gå til Afviklingsfonden. ***Afviklingsinstansen offentliggør en investeringsramme, hvori man angiver detaljerne i fondens investeringspolitik.***
4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med nærmere bestemmelser om forvaltningen af Afviklingsfonden i overensstemmelse med proceduren i artikel 82.

AFDELING 3

ANVENDELSE AF AFVIKLINGSFONDEN

Artikel 71 Fondens rolle

1. Afviklingsinstansen kan, når den anvender afviklingsværktøjerne på enheder som omhandlet i artikel 2, inden for de af Kommissionen vedtagne rammer anvende Afviklingsfonden til følgende formål:
 - a) garantere aktiver og forpligtelser i det institut, der er under afvikling, dets datterselskaber, et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab
 - b) yde lån til det institut, der er under afvikling, dets datterselskaber, et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab

- c) købe aktiver i det institut, der er under afvikling
 - d) yde kapitalbidrag til et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab
 - e) betale kompensation til aktionærer eller kreditorer, hvis de efter en værdiansættelse i medfør af artikel 17, stk. 5, har modtaget mindre som betaling for deres tilgodehavende end det, de ville have modtaget efter en værdiansættelse i medfør af artikel 17, stk. 16, ved en likvidation under en almindelig insolvensbehandling
 - f) yde et bidrag til det institut, der er under afvikling, i stedet for det bidrag, der ville være opnået ved nedskrivningen af visse kreditorer, når bail-in-værktøjet anvendes, og afviklingsmyndigheden beslutter at udelukke visse kreditorer fra bail-in-værktøjets anvendelsesområde i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3
 - g) iværksætte enhver kombination af de i litra a)-f) omhandlede foranstaltninger.
2. Afviklingsfonden kan anvendes til at iværksætte de i litra a)-g) omhandlede foranstaltninger, også i forhold til en køber i forbindelse med virksomhedssalgsværktøjet.
 3. Afviklingsfonden må ikke anvendes direkte til at absorbere de tab, som et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 2 har lidt, eller til at rekapitalisere et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 2. Hvis anvendelsen af afviklingsfinansieringsordningen til formålene i stk. 1 indirekte medfører, at en del af de tab, som et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 2 har lidt, overføres til Afviklingsfonden, finder principperne om anvendelse af afviklingsfinansieringsordningen i **artikel 38 i direktiv [BRRD]** og artikel 24 anvendelse.
 4. Afviklingsinstansen må højst være i besiddelse af kapitalbidrag i henhold til stk. 1, litra f), i en periode på fem år.

Artikel 72

Gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i tilfælde af afvikling af koncerner, som omfatter institutter i ikke-deltagende medlemsstater

I tilfælde af afvikling af koncerner, som omfatter institutter, der er meddelt tilladelse i en eller flere deltagende medlemsstater på den ene side, og institutter, som er meddelt tilladelse i en eller flere ikke-deltagende medlemsstater på den anden side, bidrager Afviklingsfonden til finansiering af koncernafviklingen i overensstemmelse med artikel 98 i direktiv [BRRD].

AFSNIT VI

ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 74

Privilegier og immuniteter

Protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, finder anvendelse på Afviklingsinstansen og dens personale.

Artikel 75

Sprog

1. Rådets forordning nr. 1¹ finder anvendelse på Afviklingsinstansen.
2. Afviklingsinstansen træffer afgørelse om sin interne sprogordning.
3. Afviklingsinstansen kan beslutte, hvilke af de officielle sprog der skal anvendes ved fremsendelse af dokumenter til EU's institutioner eller organer.
4. Afviklingsinstansen kan med de enkelte nationale afviklingsmyndigheder aftale, på hvilket eller hvilke sprog dokumenter, der skal fremsendes til eller af nationale afviklingsmyndigheder, skal udfærdiges.
5. Oversættelser, der er nødvendige for Afviklingsinstansens virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 76

Afviklingsinstansens personale

1. Vedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de bestemmelser, som Unionens institutioner har vedtaget om gennemførelse af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, finder anvendelse på Afviklingsinstansens personale, herunder den administrerende direktør og den administrerende vicedirektør.
2. Afviklingsinstansen vedtager i samråd med Kommissionen passende gennemførelsesbestemmelser til vedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i overensstemmelse med vedtægtens artikel 110.

Artikel 76a

Organisering af Afviklingsinstansens personale

1. ***Afviklingsinstansen kan etablere interne afviklingshold bestående af personale fra de nationale afviklingsmyndigheder i de deltagende medlemsstater og af dens egne medarbejdere.***

¹ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

2. *Hvis Afviklingsinstansen etablerer interne afviklingshold, som stk. 1 giver mulighed for, udpeger den koordinatorene for disse hold blandt sit eget personale. I henhold til artikel 47, stk. 3, kan koordinatorene inviteres til som observatører at deltage i de eksekutivmøder i Afviklingsinstansen, hvor de medlemmer, der er udpeget af de respektive deltagende medlemsstater, deltager i overensstemmelse med artikel 49, stk. 2 og 3.*
3. *Afviklingsinstansen kan etablere interne udvalg til at forsyne den med rådgivning og vejledning i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning.*

*Artikel 77
Udveksling af personale*

1. Afviklingsinstansen kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter eller andre medarbejdere, der ikke er ansat af Afviklingsinstansen.
2. Afviklingsinstansen træffer på et plenarmøde en passende afgørelse om regler for udveksling og udstationering af personale fra og mellem de nationale afviklingsmyndigheder i de deltagende medlemsstater og Afviklingsinstansen.

*Artikel 78
Afviklingsinstansens ansvar*

1. Afviklingsinstansens ansvar i kontraktforhold er omfattet af den lovgivning, som finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i en kontrakt, som Afviklingsinstansen har indgået.
3. Ved ansvar uden for kontraktforhold erstatter Afviklingsinstansen i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes lovgivning om offentlige myndigheders ansvar, skader forvoldt af Afviklingsinstansen eller af dens ansatte som led i udøvelsen af deres hverv, navnlig deres afviklingsfunktioner, herunder handlinger og unladelser til støtte for tredjelandes afviklingsprocedurer.
4. Afviklingsinstansen yder en national afviklingsmyndighed *i en deltagende medlemsstat* kompensation for den erstatning, som en national domstol har dømt den til at betale, eller som den efter aftale med Afviklingsinstansen har forpligtet sig til at betale i henhold til en mindelig overenskomst, som følge af en handling eller en unladelse fra nævnte nationale afviklingsmyndigheds side i forbindelse med afvikling i henhold til denne forordning, medmindre nævnte handling eller unladelse udgør en overtrædelse af EU-lovgivningen, denne forordning, en afgørelse truffet af Kommissionen eller en afgørelse truffet af Afviklingsinstansen, *som er bevist* eller *som følge af* en åbenbar og alvorlig fejlbedømmelse.

5. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse om enhver tvist i forbindelse med stk. 3 og 4. Krav, der støttes på ansvar uden for kontraktforhold, forældes, fem år efter at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt.
6. De ansattes personlige ansvar over for Afviklingsinstansen er omfattet af bestemmelserne i vedtægten eller de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 79

Tavshedspligt og udveksling af oplysninger

1. Medlemmerne af Afviklingsinstansen, Afviklingsinstansens ansatte og de ansatte, der er udvekslet med eller udstationeret fra deltagende medlemsstater, og som varetager afviklingsopgaver, er, selv efter at deres opgaver er afsluttet, omfattet af bestemmelserne om tavshedspligt i artikel 339 i TEUF og i de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen.
2. Afviklingsinstansen sikrer, at fysiske personer, der leverer en tjenesteydelse, direkte eller indirekte, permanent eller lejlighedsvis, som har med varetagelsen af afviklingsopgaver at gøre, **herunder embedsmænd fra og andre personer, der er bemyndiget af Afviklingsinstansen eller udpeget af de nationale afviklingsmyndigheder til at gennemføre kontroller på stedet**, er omfattet af tilsvarende bestemmelser om tavshedspligt.
 - 2a. **Kravene til tavshedspligt i henhold til stk. 1 og 2 gælder også for observatører, der deltager i Afviklingsinstansens møder på ad hoc-basis.**
 - 2b. **Kravene om tavshedspligt i henhold til stk. 1 og 2 finder anvendelse uanset forordning (EF) 1049/2001.**
3. Afviklingsinstansen bemyndiges i forbindelse med varetagelsen af de opgaver, som den overdrages ved denne forordning, inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning, til at udveksle oplysninger med nationale myndigheder eller EU-myndigheder og organer i tilfælde, hvor den relevante EU-lovgivning tillader de kompetente nationale myndigheder at videregive oplysninger til disse enheder, eller hvor medlemsstaterne i henhold til den relevante EU-lovgivning kan foranledige en sådan videregivelse.

Artikel 80

Aktindsigt og behandling af personoplysninger

4. Afviklingsinstansens behandling af personoplysninger er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹. De nationale

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne data (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

afviklingsmyndigheders behandling af personoplysninger er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF¹.

- 4a. Personer, der er genstand for Afviklingsinstansens afgørelser, skal have ret til aktindsigt i Afviklingsinstansens dokumenter med forbehold for andre personers legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder. Retten til aktindsigt omfatter ikke fortrolige oplysninger.**

Artikel 81

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede oplysninger og ikke-klassificerede følsomme oplysninger

Afviklingsinstansen anvender sikkerhedsprincipperne i Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger (EUCI) og følsomme ikke-klassificerede oplysninger, som er fastsat i bilaget til afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom. Anvendelsen af disse sikkerhedsprincipper omfatter blandt andet bestemmelser om udveksling, behandling og opbevaring af sådanne oplysninger.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

DEL IV

GENNEMFØRELSESBEFØJELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 82

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den i artikel 88 fastsatte dato.
- 2a. ***Der skal sikres overensstemmelse mellem denne forordning og direktiv [BRRD]. Eventuelle delegerede retsakter, der er vedtaget i medfør af denne forordning, skal være i overensstemmelse med direktiv [BRRD] og delegerede retsakter vedtaget i medfør af dette direktiv.***
3. Delegationen af beføjelser i henhold til **artikel 19, stk. 4a**, artikel 62, stk. 5, artikel 65, stk. 5, artikel 66, stk. 3, artikel 67, stk. 3, og artikel 70, stk. 4, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegeringen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 62, stk. 5, artikel 65, stk. 5, artikel 66, stk. 3, artikel 67, stk. 3, og artikel 70, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på **tre** måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med **tre** måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 83

Evaluerings

1. Senest den 31. december 2016 og derefter hvert femte år offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne forordning med særlig vægt på overvågning af den potentielle påvirkning af det indre markeds korrekte funktion. I rapporten foretages der en evaluering af:
 - a) den fælles afviklingsmekanismes funktion og virkningen af dens afviklingsaktiviteter på hele Unionens interesser og på sammenhængen og integriteten i det indre marked for finansielle tjenesteydelser, herunder den

mulige påvirkning af strukturerne i de nationale banksystemer i Unionen, **på deres konkurrenceevne sammenlignet med andre banksystemer uden for den fælles afviklingsmekanisme og uden for Unionen**, og for så vidt angår effektiviteten af samarbejdet og ordningerne for udveksling af oplysninger inden for den fælles afviklingsmekanisme, mellem den fælles afviklingsmekanisme og den fælles tilsynsmekanisme og mellem den fælles afviklingsmekanisme og ikke-deltagende medlemsstaters kompetente nationale myndigheder.

Rapporten skal navnlig indeholde en vurdering af, om:

- i) der er behov for, at de funktioner, der med denne forordning tildeles Afviklingsinstansen og Kommissionen, udelukkende udøves af en uafhængig EU-institution**
- ii) samarbejde mellem den fælles afviklingsmekanisme, FTM, ERSB, EBA, ESMA og EIOPA og de andre myndigheder, der udgør en del af ESFS, er hensigtsmæssigt**
- iii) investeringsporteføljen i henhold til artikel 70 i denne forordning består af sunde og diversificerede aktiver**
- iv) sammenhængen mellem statsgæld og bankrisiko er afhjulpet**
- v) afstemningsreglerne er hensigtsmæssige**
- vi) der bør indføres en referenceværdi for de samlede passiver i alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i de deltagende medlemsstater, som skal nås ud over målfinansieringsniveauet fastsat som en procentdel af disse institutters dækkede indskud**
- vii) det målfinansieringsniveau, der er fastsat for fonden, og bidragene til fonden stemmer overens med det målfinansieringsniveau og de bidrag, der pålægges ikke-deltagende medlemsstater.**

Rapporten skal også udpege eventuelle traktatændringer, der er nødvendige for at give plads til den fælles afviklingsmekanisme, navnlig en eventuel oprettelse af en uafhængig EU-institution til at udøve de funktioner, der med denne forordning tildeles Afviklingsinstansen og Kommissionen

- b) uafhængigheds- og ansvarlighedsordningers effektivitet
 - c) samspelet mellem Afviklingsinstansen og EBA
 - d) samspelet mellem Afviklingsinstansen og ikke-deltagende medlemsstaters kompetente nationale myndigheder og indvirkningen af den fælles afviklingsmekanisme på disse medlemsstater **samt samspelet mellem Afviklingsinstansen og tredjelands afviklingsmyndigheder** som defineret i artikel 2, stk. 80 i [BRRD].
2. Rapporten fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen fremsætter ledsagende forslag, hvor det er relevant.

2a. En eventuel revision af direktiv [BRRD] skal, hvis det er relevant, være ledsaget af en tilsvarende revision af denne forordning.

*Artikel 84
Ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010*

I forordning (EU) nr. 1093/2010 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 4, nr. 2), affattes således:

"2) "kompetente myndigheder":

- i) kompetente myndigheder som defineret i [...] artikel 4, stk. 1, nr. 40), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2007/64/EF og som omhandlet i direktiv 2009/110/EF
- ii) i forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at kreditinstitutter og finansieringsinstitutter overholder kravene i disse direktiver
- iii) i forbindelse med indskudsgarantiordninger, de organer, der forvalter indskudsgarantiordninger i medfør af direktiv [direktiv om indskudsgarantiordninger], eller, hvis driften af indskudsgarantiordningen forestås af en privat virksomhed, den offentlige myndighed, der fører tilsyn med disse ordninger i medfør af nævnte direktiv, og
- iv) i forbindelse med artikel 62, stk. 5, artikel 65, stk. 5, artikel 66, stk. 3, artikel 67, stk. 4, og artikel 70, stk. 4, de afviklingsmyndigheder, der er defineret i artikel 3 i direktiv [BRRD], og Den Fælles Afviklingsinstans, der oprettes ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../... [den fælles afviklingsmekanisme]."

2. I artikel 25 indsættes følgende som stk. 1a:

"1a. Myndigheden kan organisere og gennemføre peer reviews af udvekslingen af oplysninger og af fælles aktiviteter mellem Den Fælles Afviklingsinstans og nationale afviklingsmyndigheder i medlemsstater, som ikke deltager i den fælles afviklingsmekanisme, i forbindelse med afvikling af grænseoverskridende koncerner med det formål at styrke konsekvensen i resultaterne og gøre dem mere effektive. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning."

3. I artikel 40, stk. 6, tilføjes følgende afsnit:

"Med henblik på handling inden for rammerne af artikel 62, stk. 5, artikel 65, stk. 5, artikel 66, stk. 3, artikel 67, stk. 4, og artikel 70, stk. 4, deltager den administrerende direktør for Den Fælles Afviklingsinstans i tilsynsrådets møder som observatør."

Artikel 85
Udskiftning af nationale afviklingsfinansieringsordninger

Afviklingsfonden *erstatte* afviklingsfinansieringsordningen i de deltagende medlemsstater, jf. afsnit VII i direktiv [BRRD], fra den anvendelsesdato, der er omhandlet i artikel 88, stk. 2.

Artikel 86
Hjemstedsaftale og driftsvilkår

1. De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til Afviklingsinstansen i den medlemsstat, der er værtsland, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i den medlemsstat, der er værtsland, for den administrerende direktør, medlemmerne af Afviklingsinstansen, når den træder sammen i et plenarmøde, Afviklingsinstansens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter at være blevet godkendt af Afviklingsinstansen på et plenarmøde indgås mellem Afviklingsinstansen og den medlemsstat, der er værtsland, senest to år efter denne forordnings ikrafttræden.
2. Den medlemsstat, der er værtsland for Afviklingsinstansen, sikrer de bedst mulige vilkår for, at Afviklingsinstansen kan fungere, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 87
Starten på Afviklingsinstansens aktiviteter

1. Afviklingsinstansen bliver fuldt operativ fra den 1. januar 2015.
2. Kommissionen har ansvaret for oprettelsen og den indledende drift af Afviklingsinstansen, indtil Afviklingsinstansen har operationel kapacitet til at gennemføre sit eget budget. Med henblik herpå:
 - a) kan Kommissionen, indtil den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter at være blevet udpeget af Rådet i overensstemmelse med artikel 53, udpege en tjenestemand i Kommissionen, der skal fungere som midlertidig administrerende direktør og varetage de opgaver, der er tillagt den administrerende direktør
 - b) udøver den midlertidige administrerende direktør, uanset artikel **46**, stk. 1, litra i), og indtil den i artikel **46**, stk. 2, nævnte afgørelse er truffet, ansættelsesmyndighedsbeføjelserne
 - c) kan Kommissionen tilbyde Afviklingsinstansen bistand, navnlig ved at udstationere tjenestemænd fra Kommissionen med henblik på at varetage Afviklingsinstansens opgaver på den midlertidige administrerende direktørs eller den administrerende direktørs ansvar
 - d) opkræver Kommissionen på Afviklingsinstansens vegne de årlige bidrag, der er omhandlet i artikel 62, stk. 5, litra d).

3. Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i Afviklingsinstansens budget, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter.

Artikel 88
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 7-23 og artikel 25-37 finder anvendelse fra den 1. januar 2015.

Artikel 24 finder anvendelse fra den 1. januar **2016**.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ...,

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand